

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

Martivs

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

S. SWIBERTUS EPISC. I. Martii.

HUjus etiam splendorem multò antequàm nasceretur, stella nuntiavit in matris lectulum visa delabi. Propitium certè sidus in SWIBERTO Hollandi, Daci, Lotharingi, Brunovicenses, Frisones, Westphali, Saxones, Colonienfes aliique agnoscunt, ut quibus omnibus fidem ille in superstitionis nocte prælicere cœpit, cùm primum anno quinto decimo inter viros religiosos ad lectus fuit, multò magis postea, cùm facere hoc impositum munus Episcopi iussit. Sed & Nomen calculo suo Apostoli officium confirmavit, quando vincitum à Germanis, missò genio bono, è carcere eduxit. Testes porrò dicenti accesserunt præter alios cæci, surdi, muti, demones adeò ipsi & tres demortui; illi sani omnes à Divi manu, hi vel pulsati, vel in vitam revocati. Atque hos inter adolescentem memorant, cui vocabulum Splinterus erat. Hic SWIBERTO templum anni superstructum sacrate, dum cymbâ ludit incautus, excidit & aquis haustus mœrore Festum diem contaminat. Parentes alieni à divino cultu defunctum in fanum proximum inferunt, & frustra omnibus precibus armatas. Martis aures pulsant. Nimirum vitam ille redderet, qui aufert omnibus. Quod tamen

S. JOSEPH

2. Mart. VITÆ SANCTORUM. 145
tamen hujus non potuit, JESU Nomen
invocatum à SWIBERTO potuit, &
puer in vitam revocatus plures à super-
stitione revocavit. Denique stella nobi-
lis SWIBERTUS cum diu in terris egis-
set, locum suum, ex quo venerat, repe-
tiit. Ex SUR.

*Etiam infidelis totum se ei debere non
ignorat, quem sui totius non ignorat au-
ctorem: quid ergo ego qui Deum meum te-
neo vitæ meæ non solum gratuitum largi-
torem sed insuper etiam copiosissimum Re-
demptorem, æternum conservatorem? S.
Bern. de Dilig. Deo.*

S. CEADDA EPISC. 2. Martij.

MOrtem ut ne timeas, time Lector:
neque enim illi olim timent, qui
nunc timent; id quod CEADDA Mer-
ciorum & Lindisfanorum in Angliã E-
piscopus manifestum faciet. Obiit ille
anno post orbem restauratum Septuage-
simo secundo supra sexcentesimo. Gre-
mium mortuo MARIÆ templum
præbuit, ipse agris asylon tumultum
suum, cujus pluvius haustus morbidis
quamplurimis saluti fuit. Cæterum so-
licus est, dum vixit, quoties vehemen-
tior cælo ventus insurgeret, humi se, ab-
jicere magnisque vocibus *Misericordiam*
DEI implorare: jam cælo gravius suc-
censente, & fulgura tonitruaque mis-
cente,

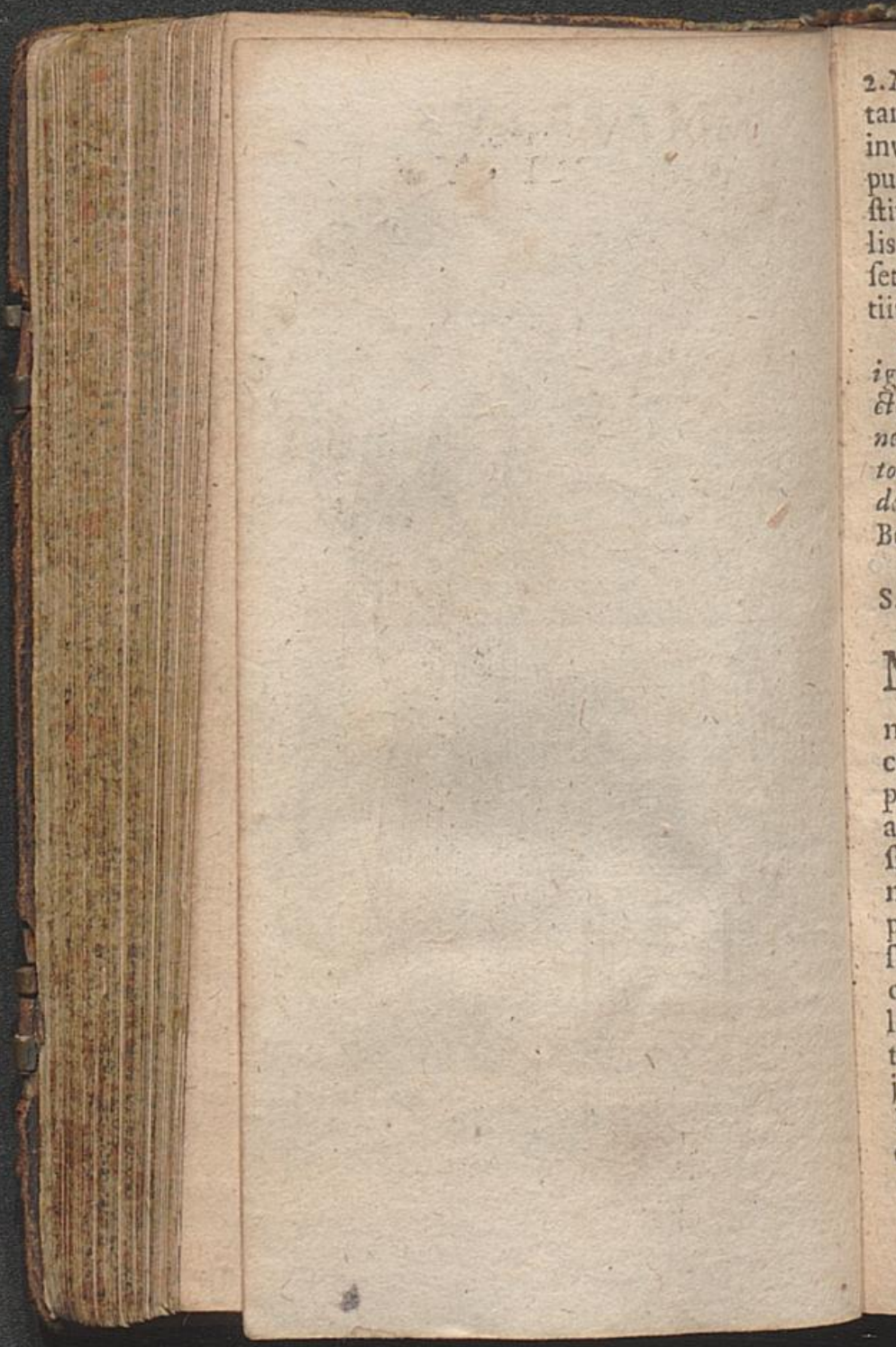
K

MARTIVS

S. IOSEPH. CONF. 19

S. GERTRVDVS

2. M
tan
inv
pu
ftit
lis
fe
tit
A
ign
da
ne
ton
de
Be
S.
N
n
ci
pi
an
fi
m
p
fi
q
li
ti
j
c

2. Mart. VITÆ SANCTORUM. 145
tamen hujus non potuit, JESU Nomen
invocatum à SWIBERTO potuit, &
puer in vitam revocatus plures à super-
stitione revocavit. Denique stella nobi-
lis SWIBERTUS cum diu in terris egis-
set, locum suum, ex quo venerat, repe-
tiit. Ex *Syr.*

*Etiam infidelis totum se ei debere non
ignorat, quem sui totius non ignorat au-
ctorem: quid ergo ego qui Deum meum te-
neo vitæ meæ non solum gratuitum largi-
torem sed insuper etiam copiosissimum Re-
demptorem, æternum conservatorem? S.
Bern. de Dilig. Deo.*

S. CEADDA EPISC. 2. Martij.

MOrtem ut ne timeas, time Lector:
neque enim illi olim timent, qui
nunc timent; id quod CEADDA Mer-
ciorum & Lindisfanorum in Angliã E-
piscopus manifestum faciet. Obiit ille
anno post orbem restauratum Septuage-
simo secundo supra sexcentesimo. Gre-
mium mortuo MARIÆ templum
præbuit, ipse agris asylon tumultum
suum, cujus pluvius haustus morbidis
quamplurimis saluti fuit. Cæterum so-
licus est, dum vixit, quoties vehemen-
tior cælo ventus insurgeret, humi se, ab-
jicere magnisque vocibus *Misericordiam*
DEI implorare: jam cælo gravius succ-
censente, & fulgura tonitruaque mis-
cente,

K

146 VITÆ SANCTORUM. 3. Marti-
cente, ad templum fugere & aram; ne-
que ibi prius sibi à lacrimis temperare,
quàm iterum Sol rideret. Causam in-
terrogatus, respondit, ex his veluti præ-
ludiis æstimare se illum supremum ac de-
cretorium diem. Utique minùs tunc
hominem fulgurantes iudicis oculos, &
fatalem ab arcu sententiam detonante
laturum. Sed talis CEADDA nunquam
magis serenum cælum quàm moriens
aspexit. Siquidem septem continuis die-
bus aspectabiles è cælo Angelos habuit,
qui ad cæli gaudia invitarunt emeritum,
utque aures faciles impetrarent? ab
quali musicâ has demulserunt. Utimo
cum iisdem frater CEADDA adfuit,
qui cum nuper adeo in cælum ivisset,
viam scilicet nunc germano mon-
stravit. Ex Bedâ Histor. Eccl. Gent.
Angl.

*Time, ô homo quod in terribili Iudicio
ei presentandus es, in cuius manus horren-
dum est incidere, & eo exanimante, quem
nihil latet. Si inventa fuerit in te iniqui-
tas, alienandus es ab universitate quie-
tis & gloriæ, & segregandus à nume-
ro Beatorum. S. Bernard. serm. de No-
viff.*

S. WINWALOCUS C. 3. Martij.

EX regio sanguine Angelorum se or-
tum WINWALOCUS vel ex hoc osten-
dit,

3. Mart. VITÆ SANCTORUM. 147
dit, quòd puerulus jam omnia præ se
despexit, id demum regium ratus non
terræ particulam aliquam, sed omnem
omniò pedibus mundum subdere. Sed
religionem cogitanti obstiterit pater, ma-
gnum apud filios nomen, & pietatis ho-
dic etiam remora. Disjecit tamen etiam
hoc obstaculum fulmen, quod depre-
hensum in campis patrem tam diu humi
afflixit, dum filium cælo, & religioni
non invideret. In hanc receptus ma-
gnis statim ostentis cœpit eminere. Il-
lud, puto, multis non lectu minus,
quàm scriptu nobis jucundum erit. So-
rocula WINWALOCI anserem domi
habebat familiarem. Huic dum incau-
tius (ut ferè fit) colludit, ecce in vul-
tum delicias facientis hic involat, fer-
ratoque osculo oculum exsculpit deglu-
titque, heu! nimis delicatum nequam
stomacho cibum. Lusca puella alterum
etiam oculum plorando videbatur amif-
sura, cum cælestis Alitis monitu WIN-
WALOCUS supervenit, prædonem o-
culi anserem medium secat, erutum-
que oculum loco suo reponit, ipsum
etiam anserem ad gregem suum mittit,
nimis miti in improbum animal suppli-
cio. Sed quid anseres reprehendimus?
libentius audiemur WINWALOCUM
laudare, qui centies & nocte, & die
in genua se abjicere solitus, cum obituna
suum pridie ab Angelo didicisset, fecit
K 2 mane,

148 VITÆ SANCTORUM. 3. Mart.
mane, & ad aram ipse quoque victima
placidissimâ morte procubuit. Ex Swic.

Magna & rara virtus est, ut magnalitet operantem magnum te nescias, & manifestum omnibus tuam te solum latere sanctitatem; mirabilem te apparere, & contemptibilem te reputare. hoc ego ipsis virtutibus mirabilius judico. S. Bern. serm. 13. in Cant.

S. KUNEGUNDIS AUGUSTA V.
3. Martij.

Nulla tam in diademate KUNEGUNDIS gemma, quam in ipsâ KUNEGUNDE virginitas splenduit; quæ ut calli oculos mirè recreavit, ita Cacodæmonis usque adeò perstrinxit, ut, quando extinguere non poterat, offuscare saltem sinistris apud animum HENRICI suspicionibus sit admissus: sed provocavit ad flammam iudices innocentia, & innocens à ferro candenti pes egregium inculpato animo testimonium dixit. Porro cum tori castissimi custodem mors abstulisset, verita KUNEGUNDIS tantum thesaurum mundo concedere, in Causungensem, quem ipsa struxerat, Parthenonem cum eo se abdidit; cuius disciplinam cum Uta neptis ejus laxaret, verbis sæpius nequidquam increpitam, tandem etiam manu objurgavit & digitorum luculentas notas in genâ icter reli.

4. Mart. VITÆ SANCTORUM. 149
reliquit, nullâ deinceps arte confusas vel
deletas. Moriturâ de cælo Henricus ob-
viam iit, ad sistendum ludici orbis mi-
raculum, Imperatores conjuges sed
virgines: ad tumulum ejus multis vita
reddita; qui cùm KUNEGUNDEM ma-
trem suam salutarent, probarunt imme-
ritò virginitati sterilitatem objici; quid?
quòd nec ipsa gleba, sub quâ virgo cu-
bat, infecunda fuit, sæpe in thus & far
conversa, persuasura mortalibus, nec
fragrantio rem esse castimoniâ virtutem,
neque felicius ullum germen. *Ex vitâ
apud Greterum.*

*Si aliqui de nobis vel malè fingendo, vel
malè credendo famam nostram decolorare
conantur, adsit conscientia solatium,
quòd merces nostra magna est in cælis,
etiam cùm dicunt homines multa mala de
nobis piè tamen justeque virventibus. Aug.
de bon. Viduit.*

S. CASIMIRUS CONF. 4. Martij.

CASIMIRUS Casimiri Regis Polo-
niæ F. necdum ephebis egressus in
ipsa jam adyta sanctitatis est ingressus.
Coronam Ungariæ quanto alii studio vel
ambire vel rapere solent, tanto ille re-
pellere à capite suo adlaboravit. Summâ
hyeme nudis pedibus noctu templa obi-
bat; purpurâ non corpus, sed cilicium
tegebat: somnum humi capiebat,
K 3 gnarus

150 VITÆ SANCTORUM. 4. Mar-
gnarus nusquam alibi tam securos calli-
tatem somnos dormire. His studiis oc-
cupatum morbus invadit. Lamentantur
parentes; illacrimatur aula; adgemiscunt
regna. Circumstant interea lectulum
medicorum turba, medicinam facili-
nuptias suadent, concessam agro volup-
tatem. Sed noluit ille vivere, nobilissi-
mâ animæ parte virginitate emortuâ. I-
taque ne non virgo moreretur, juvenis
moritur, dignus qui in omnium ore ac
calamis vivat. Et verò vivere etiam post
mortem Poloni compererunt, cum can-
didissimo equo invehitur contra Moschos
moventibus Dux adfuit, & traductis per
aquas compendium ad nobilissimam vi-
storiam monstravit. Quin cum anno
obiisset à pariente VIRGINE M. CCCC.
LXXIII. anno deinde M. DC. IV. cor-
pusculum virgineum unâ cum versibus,
quos in laudem VIRGINIS panxerat, se-
cumque tumulo inferri mandaverat, in-
tegrissimum est repertum. Legant hoc
ii, qui insuper habent mactare quotidie
castitatem; cui tamen mors ipsa non
nisi volenti vim facit, quin mortuæ et-
jam timet manus inferre. *Ex vitâ.*

*Quousque caro misera, insipiens, cæca,
demens, ac prorsus insana transitorias &
caducas querit consolationes, imò desola-
tiones; si fortè contingat repelli & indi-
gnum judicari cælesti gloriâ, & aternâ
cruciari pœnâ? S. Bern. serm. 6. de Adv.
S. CO-*

S. CONON M. 5. Martij.

INter primos Ecclesiæ flosculos **C**ONONEM etiam numerabis, ut quem ætate Apostolorum floruisse scribunt. Huic etiam nepotum magis, quam virtutis cupidi parentes uxorem obtulerunt. Sed **C**ONON è sponso Paranympus factus virgini auctor fuit, in Christum potiùs amores suos transferret. Ita virgo uterque conjux vixit. Ut tamen non steriles fuisse autumes, Christo parentes suos genuit **C**ONON, magnamque aliam, & nunquam morituram posteritatem miracula post se reliquit. Ipse Angelorum primipilus Michaël visus edocuit **C**ONONEM, qui ritè sacris undis ringendum se præberet, epuloque sacro scite hospes accumberet. Dolebis credo, qui hæc legis, juventuti similem magistrum deesse. At cælum id ingemiscit potiùs, magistro huic similes hodie discipulus, Conones deesse. Sed quid discipulum voco, qui doctor sanioris doctrinæ parentibus, quemadmodum diximus extitit, eosque non nasci modò Christo, sed mori pro Christo docuit; ipse quoque flagris ad columnam religatus, & ad internecionem flagellandus, ni invitum tormentis Christiani eripuissent? Superstitionis hostis maximus palàm orcum fateri coëgit, nihil

Numinis sibi inesse, fueruntque mal-
dæmones ludus CONONI. Certè pro
imperio suo in illos, alios agris custo-
des addidit, alios testis clausos terrâ ab-
didit, & orbe terrarum vel mirante vel
ridente, ædes inædificavit pessimis fun-
damentis. Ex Menæis.

*Fides vivida & catholica est, quæ velut
quoddam Æternitatis exemplar præterita
simul & præsentia & futura sinu quodam
vastissimo comprehendit; ut nihil ei præ-
tercat, nihil pereat, nihil præcat. S. Bern.
serm. 6. de Vig. Nat. Christ.*

S. FRIDOLINUS C. 6. Martij

F Elices exules, qui ut patriam qua-
rant, exeunt patriâ! His FRIDOLI-
NUM jure accenseas. Hibernus domo ex
primâ nobilitate, tunc gentilitia decora
se aucturum credidit, si superstitionem
espugnatum iret, patriamque fidem ex-
tra patriam proferret. Igitur fidei signa
Rauracis aliisque Rheni accolis intulit,
& rebelles nuper cælo animos longè
plurimos debellavit. Sub hæc visum est
rei Christianæ tutandæ munitionem
cœnobium exædificare. Id, quod hodie
videmus, Sackingensè est, cui conden-
do Ursus vir apprimè nobilis patrimo-
nium suum devovit. At invidia etiam
hic cælo divitias suas invidit. Doluit fra-
ter Ursi Landolphus in hereditatem pa-
ternam

ternam secum DEUM venire, & homo, fratre demortuo, ausus est DEO sua eripere. Magis FRIDOLINUS indoluit; &, quia testis è vivis nemo unus suppetebat, ad mortuos provocavit. Audit in tumultu Ursus, prodit & cum FRIDOLINO millia passuum V. Ranc-kurchium (ibi enim fortè jus Prætor dicebat) contendit, testis utique omni exceptione major. Nempe minimè placere Landulpho iudicio cum morte contendere; ultrò etiam suam portionem heredi DEO cedere, & assensum jam promittere, qui semissem nuper negaverat. Quid ad ista vos, quibus hodie hereditate suâ cælum excludere familiare jam est imò vos, quid? qui donatam à Majoribus vestris creptum iterum itis. Ad illos, ad mortuos inquam provocant sacra & sacri homines. Non surgunt, dicis? at timete. Surgent. *Ex vitâ.*

Considera quàm multi nunc moriuntur, quibus si una hora ad pœnitentiam concederetur, quæ tibi concessa est, quomodo per Altaria & quàm festinanter tamdiu suspirarent, donec peccatorum veniam à Deo consequi mererentur. S. Bern. l. de Int. Dom. c. I.

S. COLETAU. 6. Martij.

COLETA in vivis jam ea spectacula meruit, quæ puris mentibus CHRIS-
K 5 STUS

154 VITÆ SANCTORUM. 6. Mart
sus olim promisit, ut quæ hunc &
Cælices alios familiares quotidie in o-
culis habuit. Quare vaticiniis ac mira-
culis clara, & à D. Ioanne Apostolo,
annulo CHRISTO desponsa, ab hoc
ipso tandem in cælos deduci visa est. E-
pulum Eucharisticum ingenti fame appe-
tiit; & hinc, favore in paucis memoran-
do, eundem convivatorem & cibum
quandoque nacta, CHRISTUM
CHRISTI manu accepit. Aspera quæ-
que ferre ejus amore ita aiebat, ut om-
nes Martyrum cruciatus lubens volens
persenserit, toties prope Martyr dicen-
da, quot Martyres cælum numerat. Sed
ad id impulit nimirum Servator, qui
tormenta, quæ exantlasset, quibusque
membris, singula ipse omnia enarravit.
Addo, quod primò omnium loco erat
ponendum. Precanti in conspectum
MAGNA MATER se & FILIOLUM
suum dederat; sed non eum, qui è sinu
vel MATRI vel COLETÆ arrideret,
sed qui unum jam toto vulnus corpuscu-
lo, lacrimis suis commiserationem vi-
deretur atque opem exposcere. Adiecit
FILIO adgemiscens MATER, illam
etiam hodie facinorosorum crudelitatem
esse: utique pueritiæ cum primis, quæ
vix natum CHRISTUM, vix ipsa nata,
non jam uno concidit vulnere. Quin
quod placet prævenire Iudæorum manus:
puerum CHRISTUM in crucem pueri
agunt,

7. Mart. VITÆ SANCTORUM. 155
agunt, nec semel agunt. Superi! quid
gigantes facient, quando bellum celo
pumiliones inferunt? Ex Steph. Jul.

*Vide & considera, quanta sit erga te
dignatio Dei tui, & obliviscere populum
tuum & domum patris tui: desere carna-
les affectus, seculares mores dedisce, à
prioribus vitiis abstine, consuetudines no-
xias obliviscere. S. Bern. ferm. de Mut.
Aquæ in Vin.*

S. THOMAS AQUINAS C. 7. Martij.

THOMAS Aquinatium Comitum
sanguis, infans oblata fortè in sche-
dâ verba, quibus MARIAM salutamus,
illico devoravit, bellaria omni infantia
danda. Puer in bullâ suâ mundum agno-
vit, eoque ad D. Dominici castra confu-
git; sed retractus à tam generosâ fugâ
egregiam pugnam edidit, Veneremque
ab inimicis domesticis subornatam,
& faces sibi admoventem, raptis è foco
armis, in fugam agens novo stratage-
mate ignes ignibus elusit. Ita ubi debel-
latum est, victoriam gratulati Angeli,
balteo virginitatis victorem exornarunt.
Ille postea doctrinam virtuti socians,
ita de Republ. Christianâ meruit, ut in-
ter Doctores sanctiores Princeps habeat-
ur. Certè præclaram censuram CHRIS-
TUS è cruce tulit illis verbis: *Bene de
me scripsisti Thoma; merces tua quæ erit?*
Supe-

Superi, quibus studiis veteres verbum illud **BENE** emendarunt! De stipendio quid dicam? dum præter ipsum, de quo scripserat, petiit nullum, majus non potuit petere. Ad aram porrò cum fecisset, solemne habuit facienti deinde alteri pro ministerio assistere, ut quidem amant facere in pietate discipuli, illud facere se sciant, quod prior Angelicus Doctor fecit. Denique in unam Dei gloriam coniecit oculos; atque hinc à morte stellâ pectus insignis, dixit eam purâ animi intentione se meruisse. Itaque astra in quæ collimavit, facillè obtinuit? nos quia oculo non cælum amplissimum, sed scopum terram pusillam statuimus, toto cælo erramus. *Ex Surio.*

Nescit vincere vitia corporis, que deponit cingulum virtutis. Christi ergo castitatis baltheo, quod est insigne militiæ Christianæ, fluxam carnis detrunchemus ignaviam, & regis nostri expectatione vigiles, insomnem sæculi somnum nesciamus. Pet. Chrysol. serm. 22.

S. EQUITIUS C. 7. Martij.

Quod paucis datum est, castitatis donum **EQUITIUS** Angelorum beneficio consecutus est, qui omnem libidinis fomitem auferte à dormiente sunt visi. Qui nosse cupit, qui sibi Angelos tam demetuerit, noverit precibus id fecisse

7. Mart. VITÆ SANCTORUM. 157
cisse castis, quas si in carnis luctâ cum
EQUIRIO plures funderent, plures
etiam hostem funderent. Cæterum rude
donatus miles noster, nihilominus pro
castitate sedulus vigilavit. Quare cum
Basilium Magum recipere inter mona-
chos cogeretur, palàm edixit dæmonem
sub monachi laryâ latere, quam illi tunc
detraxit, cum virgo è velatis febrî cor-
repta unius Basilii opem inelamavit. Re-
ctius enim EQUIRIUS hanc curavit,
Basilio medico extra septa monasterii
ejecto. Alterum dæmonem ex alterâ vir-
gine proscripsit. Sed ille bellè se purga-
vit, eum otiosum lactucæ insedisse, &
gulosæ dentibus ultro petiitum se & de-
voratum dixit, utique levi manu, quæ
cruccm duceret, abigendum. Porro alte-
rum donum ab Angelo tunc tulit, cum
linguam ejus hic ferro tetigit, ut jam,
etsi vellet, tacere de Deo non posset.
Quòd tamen sui contemptum in mori-
bus etiam & vestibus præ se ferret, obfi-
stere dicenti ad populum Pont. per nun-
tium cogitabat. Sed uterque aliter moni-
tus à cælo, cœptis destitit. Mortuus
deinde EQUIRIUS tamen suos à Lon-
gobardorum vi defendit. Cum enim hi
trucidandos monachos à tumulo Divi
abstraherent, hostibus hic alios hostes
dæmones malos immisit. Ab his infessi
Longobardi obsidionem scilicet cœnobii
solverunt. *Ex Dial. S. Greg. l. 1. c. 4.*

Nem

Non debet fidelis anima, qua Angelorum consortia concupiscit, demoniorum libris delectari: quicumque vel est Templum Dei, vel esse desiderat, sollicitè caveat, ne cum sectando desinens esse templum Dei sit habitatio tenebrarum, fiat Demonis monumentum. S. Max. de Circumcis.

S. PHILEMON M. 8. Martij.

Dedit hodie celo risum PHILEMON, cum terris tantum pararet nimis doctus minus. Apollonius Christianus sacrificare Diis iussus, cum & scelus facere, & , ni faceret, poenas dare metueret, auro PHILEMONEM corrumpit, jubetque ut *Apollonium* interim induat, dum sacrificet. Ille dum *Apollonium* veste, vultu gestuque mentitus omnium oculos, & , quod mirere, suos adeò fallit, repente advertit non vestem modò, sed animum etiam Christianum se induisse. Crucis signo (ipse se miratus) armat. Negat demonibus litaturum. Denique jam non agere Christianum, sed esse talis videtur. Nempe furere Apollonium exclamat Præses Arrianus, jubet tibicinem PHILEMONEM adesse, qui mulceret insanientem. Mox re omni intellecta cachinnum tollit, acclamat, plaudit, bellissimam fabulam multis laudat, nimisque bene simulasse PHILEMONEM Christianam religionem ait. At PHILEMON

MON seriùs jam soccos exuerat, & cothurnos induerat. Quare ad preces ejus tibiæ igne cælesti exusta; ipse, cùm manus admove-re, & aquam nemo auderet, à cælesti manu è nube aquâ primùm, mox sanguine suo, flagris cæsus, lustratus est. Inde unà cum vero Apollonio trajectis ferro pedibus per urbem raptatus. Ultimò ad arboris truncum religatus, & sagittis impetitus est. Sed hæ omnes vel in aëre steterunt, vel in arborem exerrarunt. Una etiam viam relegit, oculoque judicis Arriani hæsit. Vidit tamen hic etiam, quam antè non viderat, fidei lucem, injecto (contrà, quàm fieri amat) in oculum è PHILEMONIS tumulto pulvere. *Ex Metaphr.*

Spirituales piratas metuendi sunt, qui non solum corpora hominum, sed & animas spoliare consueverunt; qui non tam aurum mundi quàm aurum fidei auferre nituntur; qui non seculi substantiam, quàm Christi sapientiam deprædantur. S. Max. hom. de non timend. host. Carn.

SS. XL. MM. SEBASTENI. 9. Martij.

AMbulaverat per omnes cruciatus impietas, & exausta tellus nulla jam reliqua tormenta habuit; cùm ecce ad aquas, & aërem est itum. Nudi sub frigidissimo celo XL. Heroës Sebasteni in lacu collocantur gelu rigente. Sed thermas putasses, ita nunquam aliàs major

160 VITÆ SANCTORUM. 9. *Mart.*
major in omnibus ardor eluxit; si unum
modò excipias, qui ex Martyre transfuga
factus, ad balnea, quæ crudelis impietas,
ut virtuti insidias faceret, ponè litus sta-
tuerat, sese recepit. Sed invenit ibi conti-
nuò mortem, qui vitam quæsierat, victu-
rus, si mortem non fugisset. Intereà cælo
coronæ XL. delabuntur, & singulorum
martyrum capita ambiunt, dumque u-
nam de custodibus aliquis vacare spectat,
non negligenda regna, quæ cælo venirent,
existimans, simul Christianum se clamat,
simul in aquas insiliens numerum felicif-
simum restaurat. Hunc generosum unius
saltum omnes tibiis fractis luere: quasi
verò in cælum pedum passibus, & non a-
nimi iretur. Inde, ut nullum non elemen-
tum triumpharent, ad rogam rapiuntur.
Sed dum Melithon negligitur natu mini-
mus, ecce tibi mater adest Spartana, su-
blatumque in humeros ad cumulum reli-
quorum asportat, eo animo, ut superes-
set, unde animos morienti filio adderet.
Exuisse hanc alii matrem dicent; ego me-
lius meruisse de filio puto, cum sic ad ro-
gam humeris, quam cum olim urero ad
vitam ferret. *Ex S. Bas. hom. 20.*

*Vani in spectores sumus, & laudatores
improbi, cum Sancti coronantur & acci-
piunt palmas, eò quod in agone legitime cer-
taverint, si non & ipsi pro modulo nostro ad
ea pertingere laboramus. S. Hildeph. ser.
de assumpt. beatæ Mariæ Virg.*

S. FRAN-

S. FRANCISCA ROMANA. 9. Mart.

CÆlum non terram habitasse FRAN-
CISCAM credo. Ita semper aut cæ-
lum cum FRANCISCA aut FRANCIS-
CA in cælo fuit. Agræ medicus D. A-
lexius affuit; Assisum pergens itineris
comitem ipsum Franciscum habuit. Ga-
briël modo inferos ei, modo cælos mon-
stravit. Tutelaris quoque; cum filio E-
vangelistâ nuper mortuo superveniens
Archangelum se esse prodidit; nempe
semper deinde aspectabilem habuit, in-
vidiam Soli etiam fereno facturum. Cer-
tè ad ejus vultum recitate *Virginis* offi-
cium (& recitabat à primis annis quoti-
die) etiam nocte poterat; ipse concussâ
solum cæsarie (fulmina prodire videban-
tur) orci larvas fugabat. Idem cum per-
peram aliquid gestum erat, erubescere vi-
sus, inò quandoque subducere se. Semel
etiam *Franciscæ*, quòd aurem profanis
fermonibus licet invita præbuisset, pu-
gnum impegit, quem quidem (audaces
nos!) etiam cum accersimus prætextata
verba, non meruimus. Jam sub ultimos
vitæ dies hic nobiliori Angelo locum ces-
sit. Ipsa cæli *Regina* sæpe sæpius aspectu
suo *Franciscam* recreavit *Filiumque* ad
amplexus & oscula propinavit. Hic ipse
quoties decumbenti affedit, dictisque a-
nimum demulsit, vel inutus solatio futu-

162 VITÆ SANCTORUM. 10. Marti-
rus? quoties se cibum præbuit? quoties,
ut in amantis oculis luderet, in omnes
formas se mutavit, & nunc nasci iterum,
agereque quæ puer egit, nunc pugnas ve-
teres pugnare mortemque obire iterum,
triumphare iterum visus est? Sed & Ag-
num iterum induerè, & ex lateris fonte
illud nectar fundere sitienti voluit, quod
omnes olim biberemus, nisi mundi lacu-
nas sitiremus. *Ex vitâ.*

*Solent Angeli astare orantibus & dele-
tari in his, quos vident levare puras ma-
nus in oratione: holocaustum sanctæ devo-
tionis gaudent se offerre Deo in odorem sus-
citatis. S. Bern. hom. 3. super Missus.*

S. CODRATUS M. 10. Martij.

Adeste & aures advertite, qui matrem,
qui ubera matris, & sinum clamant-
is molliculi: suum etiam Superis lac est.
Matrem CODRATUS in cunis ami-
sit, neque tamen non molliter est edu-
catus. Et enim nube miraculosâ implici-
tum Numen fovit, & ambrosiâ scilicet
enutrivit delicatum. O pluribus cæli hanc
instillate, plures ut CODRATOS
habeamus! Nimirum à cælo lactatus cæ-
lum sapuit, cælum spiravit CODRA-
TUS, & cæli amore, etsi medicus alio-
rum prolongaret, suam ipse tamen vitam
imò mortem contempsit. Ecce enim ver-
berant crudelem in morem CODRA-
TUM

11. Mart. VITÆ SANCTORUM. 163
TUM tortores. Aërem, non CODRA-
TUM, verberant. Nunc minas Jason
Præfectus, nunc blanditias ingerit &
promissa. Surdus est Martyr. Raptatur
cum sociis ad supplicii locum. Ad epu-
lum ire sibi visi sunt, atque ut seires, quan-
to gaudio imbuti, cum cantu ivere, &
illo, si iudices vel Cælitum aures rogaf-
ses, longè suavissimo. Jam verò cum ca-
pite sunt truncati, gaudio demum dice-
res exsiliisse. Terra quoque applaudens
eo in loco, quem sanguine pinxerunt,
fontem reddidit, sed qui Christianorum
pro Christo mori volentium non pelle-
ret, sed accenderet sitim. *Ex Suario.*

*Si vis habere ministeria Angelorum, fuge
confortia seculi, & tentationibus resiste
Diaboli. Renuat consolari anima tua in a-
liis, si vis in Dei memoria delectari. S.
Bern. serm. 4. in Pf. Qui habitat.*

SS. MARTYRES ANTIOCHENÆ.

11. Martij.

ANno partæ salutis CCC. VI. eò fu-
ror Imp. Maximini barbarus Antio-
chiæ pervasit, ut neque famem crude-
lem extensi per craticulas Christiani len-
toque igne affati exsaturare; neque
sitim cruentam flumina jam sanguinis
possent sedare. Tantum verò abfuit, ut
ad hæc exhorresceret Christiana Phi-
losophia, ut sponte suâ Numine utique

L 2

invi-

164 VITÆ SANCTORUM. 11. *Mart.*
invitante) ad mortem per præcipitia &
undas ruerent, promptiores ad excipien-
dam mortem, quàm ad inferendam ty-
rannus. Inter hos jure suo laudem hodie
fert Matrōna (Pelagiam Ambrosius di-
cit) cum filiabus geminis. Hæ Antio-
chiam ducendæ pulcherrimè se exorna-
runt; iterque feminæ pede ac animo vi-
rili sunt ingressæ. Ex itinere mater non
quidem vitæ, sed tamen pudori virginum
timere cœpit, non ignara quoties hic lu-
dibrio tyrannis fuisset. Etiam è geminis
tyrannis plus puer Amor. Maximino ter-
rebat, cum Numen animos addidit, ut è
ripâ in subjectum flumen generoso saltu
se abjicerent, Venerem in regno suo ex-
pugnaturæ. Diu, veluti lusitabundæ cho-
reas ducebant, secundo flumine descen-
derunt. Tandem hausitas inter preces vor-
tex placidè recepit. Corpora undæ ne-
que exanima disjunxerunt, inò ut fa-
vere Nymphis nostris scires, vestibus
suis quàm decentissimè tectas ad littus
expoſuerunt, cum littus æternum me-
liuſque dudum animæ tenerent. *Ex Am-
broſ. & Euseb. Chron.*

*Cui in periculis palpitanti & trepidanti
invocatum JEſu Nomen non statim fidu-
ciam præstitit, depulit metum? Cui in ad-
versis diffidendi jam jamque deficienti, si
Nomen adjuvanti sonuit, de suis fortitudo?*
S. Bernard. serm. 15. sub. Cant.

S. GRE-

S. GREGORIUS M. DOCT. ECCL.

12. Martij.

Utro mendicabilis januæ paterent, si latitantem in iis CHRISTUM, vel Angelum cerneremus. Tales hospites GREGORIUS habuit, & ob eam pietatem summum Pontificatum tulit. Ad hunc euectus inter primas curas habuit medicinam gregi suo quarere, quem pestilentia totâ passim Italiâ, sed Romæ potissimum lacerabat. Placuit, morte tam atrociter grassante, ad *Matrem Viventium* confugere. Hujus proinde effigiem cum totâ urbe supplicabundus circumtulisset, Angelum vidit, qui iratum jam diu capitibus enses vaginæ redderet; & aërem noxium purgari vel inde animadvertit, quod in eo cælestes voces, gratantes *Cæli Regina* de morte victoriam, audiit. Ita servatis domi civibus, foris etiam Christianum Imperium amplificavit, adjecto Anglorum regno. Libros deinde lucubrare est aggressus, qui etiam hodie Doctorem suum *Spiritum S.* probant, quem quidem specie columbæ obvolitantem capiti ejus non unus vidit. Sed & ad preces illius Angelorum panis in carnem abiit, & hæsitanti feminae fidem mysteriorum fecit. Tale columen Christiani orbis subruere tamen Mauritius Imp.

L 3

cogi-

166 VITÆ SANCTORUM. 12. Mart.
cogitavit. Sed mox impiæ mortis confi-
lium morte ipse non unâ luit, toties mor-
tuus priusquam moteretur, quot sub se-
cure filios vidit mori. Ipse idem fatum
cum conjugē contra omnium parentum
voca ultimus subiit. GREGORIUM verò
mortuum ferunt anno DC. IV. sed rectius
vivere illum etiamnum, & immortale
vivere in suis libris dicemus. Ex
Suario.

*Totis medullis cordium, totis precordio-
rum affectibus, & votis omnibus MARIAM
veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui te-
tum nos habere voluit per MARIAM.*
S. Bern. serm. de Natib. B. M. V.

S. ISIDORUS CONF. 12. Martij.

ISIDORUM rusticum virtus nobilitavit.
Invidete vos, quibus honorum titulos
vel cunæ alienæ donarunt, vel nummi
turpiter mercari sunt. Quòd si ridere se-
rico cachinno terræ filios lubet, cur non
eodem risu excipitis Angelos, quos ISI-
DORI vicem, dum hic precatur, sulcare
non jam aërem pennis, sed aratro ter-
ram, custodire non jam homines, sed ho-
minis mulos, & baculo in lupos pugna-
re conspiciatis? Nimirum, quorum
conspectum vos horrorem, præsentiam
nauseam ducitis, cum his nobiles cali-
cives esse delicias suas putant; vos
hircum interim his oletis; vobis
cum

12. Mart. VITÆ SANCTORUM. 167
cū omnia adsunt, omnia desunt; at *Isi-*
doro cū libuit, olla pultes dedit, & pau-
per mensa pauculis fructa, hospites ea-
dem totos pauperum manipulos admisit
saturosque dimisit. Ite jam & scepro
imperate homunculis timidis. Opilio
noster baculo rudi toti naturæ imperat,
& nunc aquas jubet ire, ubi non sunt a-
quæ; nunc quos vos timetis morbos, &
quam vos fugitis mortem fugat. Vos
generosos terræ vermiculos, ne in præ-
dam cedatis ignobilioribus vermibus,
frustra myrrhæ armant, frustra balsama
propugnant. At *Isidorum* annos ab obitu
CCCC. & L. integrum servavit virtutis
odor, quando laudes illius pleno ore
campana æra suo pte motu impulsâ can-
tarunt. Rectè igitur nobilitatem hanc
anno M. DC. XXIII. Greg. Pon. Max.
Cælitum honoribus condecoravit. Vos
quoque qui largo pulmone nequicquam
nobiles spiritus spumatis, è viâ cedite;
Rusticus noster in cælo etiam reges
præit. *Ex actis Canon.*

*Si in hac vitâ dolet esse pauperem, &
inhonorem, quale est in perpetuâ patriâ de
contemptu dolorem, de ignobilitate penam,
de nuditate opprobrium sustinere? & tunc
addici panis; quando pauper ducitur ad
confessum Dei, & dives trahitur ad sup-
plicium punitorum? S. Pet. Chryf. ferm.*
22.

Patria THEOPHANI urbs regia Constantinopolis, parentes Isacius & Theodora fuerunt, è principe ambo familiâ. In locum patris demortui ipse Imperator subiit, trimulumque in aulâ suâ omnibus disciplinis erudiri fecit. Sed animus etiam his altiora spectabat. Quare cum nuptias, matre ita volente, effugere non posset, domum quidem sponsam deduxit: cæterum cum Hymenæus in thalamum se penetrare vellet, clausas fores stratumque non sibi sed virginitati reperit. Nempe sponsæ persuaserat jam, ut alterius nuptiis virginitatem conjugio copularet. Id verò graviter tulit socrer, ut qui dulce nepotis nomen amabat. Igitur velut degenerem à patriâ virtute apud *Leonem* Imperatorem ignaviæ accusavit THEOPHANEM. Idemque, ni vestigiis Majorum insisteret, oculos effossurum se minitatus, ut vinculum mundo teneret (nam solitudinem cogitabat) novis honorum dignitatibus oneravit. Sed mortuo Leone, cum rectius Irene mulier Imperium administraret, THEOPHANES inter Monachos, conjux inter Virgines velatas se abdidit. Fugit tamen ille Abbatis honores, ne in alteros scopulos vix subductam ratem impelleret. Post hæc Synodi Nicænæ
pars

13. Mart. VITÆ SANCTORUM. 169
pars magna fuit. Sed & Leoni alteri Ico-
nomacho fortiter se opposuit. Neque hic
virum aut carceris obsidione aut fame
longâ expugnare potuit. Victor igitur
THEOPHANES cælum subiit, duxitque
in triumpho duo ingentia monstra, Leo-
nes duos. *Ex Surio.*

*Perspice ô homo quantum valeas, &
perpende quantum debeas; ut tandem tibi
vilis esse desinas, ut vel per hoc erubescen-
dis subjacere vitiis dedigneris dum ge-
nerositate tuam de Creatoris ac Redem-
ptoris dignitate metiris. S. Maxim. hom. I.
de Resurr.*

S. EUPHRASIA V. 13. Martij.

Non facillè ulla alia Virgo splendorem
generis sui ut EUPHRASIA novit
æstimare; quippe quæ alios quantum-
vis nobiles toros alto animo despexit
omnes, unum CHRISTI ambitiosa ex-
periit. Fortè in hunc fixum cruci oculos
defixerat; cùm ut amor facillè omnia si-
bi fingit, quæ ardent, passis brachiis
amplexum offerri sibi interpretata illico
in crucem involavit, & amatum com-
plexa etiam ipsa, æternum illi suos
amores devovit; quin mox futurarum
nuptiarum flammeum inter sacras Vir-
gines accepit. Intereà literæ adsunt à
Theodosio Imp. quem sanguine contin-
gebat. Is quòd quinquennem Ordinis
L 5 Sena-

170 VITÆ SANCTORUM. 13. Mart.
Senatorii Principi viro desponderat, ju-
bebat nunc in ejus manus venire EU-
PHRASIAM. Sed pulchrè illa se jam in
alterius manus venisse rescripsit, nec ex
re suâ, nec verò ex familiæ dignitate fore,
immortali sponso mortalem antepone-
re. Itaque jam liberè amoris suo vacans,
sub dio cibi suiq̃ aliquando in trigesi-
mum diem, sapius in septimum oblita,
ab inferno rivali in puteum præceps acta,
ferventi perfusa, aliaq̃ perpeffa, cum
fatis jam Sponso se probasset, ad nuptias
est evocata. Illas splendidissimè ador-
nari vidit in cælo, quæ Asceterio Magi-
stra præerat, eoq̃e abductam EUPHRA-
SIAM à Sponsi Matre corollâ nuptiali,
& dote in singulas virtutes donari. Quis
jam dubitet pulchram EUPHRASIAM fuis-
se, quam tanto studio matrum longè
pulcherrima multò pulcherrimo filio
conciliabat? Ex Surio.

*Vide quibus brachiis vicariæ chari-
tatis redamandus & amplectendus sit,
qui tanti estimavit, imò qui tanti te
fecit: De latere enim suo te reformavit,
quando propter te obdormivit in Cruce, &
somnia mortis excepit. S. Bern. serm. 2.
de Mut. aquæ in Vin.*

B. HENRICUS CONF. 13. Martij.

Non abluit indoles HENRICI à stir-
pe suâ. Regius puer mammæ & ma-
tris.

13. Mart. VITÆ SANCTORUM. 171
tris, & mundi lallare generosus recusa-
vit, & ad magni Francisci ubera, vulnera,
animum appulit. Interea parente mortuo
Daniae Rege, viduum regni sceptrum &
corona caput HENRICI & manum ipsa
ambiebat, ingerebant hæc regni proceres,
sponsa invitabat, & denique mater im-
pellebat. Per tot tamen obstacula eva-
dit HENRICUS in solitudinis, suus-
que ipse Rex sibi imperat. Sed honor,
quo nemo alius fugitivos citius prehen-
dit. HENRICUM quoque in suis late-
bris invenit, gemmeisque vinculis liga-
tum cum publicâ regni lætitiâ ad solium
reducit. At mater, (quis credat?) illa ma-
ter, quæ nuper amore filium deperibat, in
novercam ecce abit, & sive quòd impe-
randi dulcedine capta, socium regni nec
filium veller sive quòd filii vultum jam
minimè *Henricus* præ se ferret (austera vi-
vendi ratio deformârat) in rogam hunc
conjicit. Induit tamen, quam mater
exiit, ignis pietatem, & incolumem red-
didit, pulchrius inter flammam quàm pur-
puram splendens. Minus verò jam fi-
dendum regno videns, in Italiam religio-
nis causâ contendit, sed mors aliò ex iti-
nere abduxit. In cælum ubi venit, hoc
denique ei regnum placuit. *Ex Fer-
rar.*

*Descendamus per viam humilitatis,
ponaturque nobis primus gradus ejus,
id*

172 VITÆ SANCTORUM. 14. Mart.
id est primus profectus, Nolle dominari:
secundus, Velle subijci: Tertius, in ipsa
subjectione quaslibet contumelias & inju-
rias illatas equanimiter Pati. S. Bern. in
sent.

S. PETRUS ABBAS. 14. Martij.

QUàm Alites beati familiares PE-
TRO, & PETRUS vicissim illis
fuerit, ex iis quæ narrabimus, perspicies.
Tyro in religiosâ Clara Vallis disciplinâ
cum esset, obdormiscentis inter preces
Matutinas latus vellicavit Ales unus ali-
quis ex illis, de quibus diximus, grâ-
tissimus PETRO monitor. Aliàs cum
avocante capitis dolore è fociis abitum è
templo pararet, illa repente verba à Cæli
choraulis cani audivit: *Laudans invocabo*
DEUM, atque his voculis delinitus, fa-
cilè dolorum oblitus est, perrexitque et-
jam ipse cœptas preces decantate, etsi
inter olores illos non malè anserem se
putaret. Illud amœnissimùm spectacu-
lum oculis PETRI accidit, videre, cum
messis tempore labori cum suis intentus
esset, Virginum Reginam MARIAM ge-
minâ alterâ Mariâ (è Solymis altera,
altera ex Ægypto erat) per segetes ambu-
lare, fociisque & laborantibus solamen
addere, & fatigatis sudorem abstergere
illâ manu, quâ, cum lubet, nubes ab-
stergit, & celum serenat. Certè tanti esse
PETRUS

15. Mart. VITÆ SANCTORUM. 173

PETRUS credidit *Virginem* vidisse, ut cum ex ægritudine alterum deinde oculorum amisisset, minimè agrè hoc ferret, memor, in quali oculo oculum suum abscondisset. Imò gratulatus sibi luscus est, è duobus hostibus (sic enim ille oculos indigitabat) unum saltem amisisse. Lubens igitur etiam alterum beatâ morte clausit. Ex *Petro de Natal.*

Reverà illud verum & solum est gaudium, quod non de creatura sed de Creatore concipitur, cui comparata omnis aliunde jucunditas mœror est, omnis suavitas dolor est; omne dulce amarum, omne decorum fœdum, omne postremò quodcumque aliud delectare potest, molestum. S. Bern. in Epist.

S. LONGINUS M. 15. Martij.

LONGINUM ajunt Centionem ejus cohortis fuisse, quæ Servatori, & è cruce pendentem, & tumulo condito, custodia causâ fuit addita; Eundem lanceâ latus hausisse sacratissimum, geminosque amoris fontes sanguinis & aquæ nobis dedisse, auctori etiam suo salutare, quippe cujus oculis medicinam fecisse liquor illapsus memoratur. Id certè nemo negaverit tot miraculorum spectatori mentis oculos apertos esse, & cum facinus jam suum, ac Judæorum videret, pectus planxisse, & testi-
mo-

174 VITÆ SANCTORUM. 15. Mart
monium divinitatis Crucifixo dedisse.
Id cum & tunc & in publico post concilio
fecisset, odiumque ingens sibi con-
flasset, Cappadociam gemino cum comi-
te petiit. Sed & invidia comes ivit Ju-
dæorum, & missi à Pilato, qui caput
LONGINI referrent. In hos dum forte
offendit, ipse cognitos incognitus domo
excipit habetque perliberaliter. Postridie
LONGINUS LONGINUM prodit,
mirante & tesseram hospitii frangere
ipso hoste reuente. Sed animos addit
LONGINUS, jamque Martyrum pur-
puram ambiens vestes candidas induit,
animamque cælo, caput Pilato dat fe-
rendum. Hic nobile spoliū in fime-
tum abiecit. Prodidit tamen iterum se
Divus, &, ut sepulchro caput cum filii
cadavere conderet matronam oculis de-
stitutam monuit. Itaque tantum thesau-
rum repetit cæca. Sed & oculos unā re-
perit. Ex Metaphr. & vitæ Christi Germ.

*Dominus meus JESUS, post cetera
inestimabilis suæ erga me beneficia pietatis,
etiam dextrum sibi propter me passus
est latus fodi; quod videlicet non nisi de
dextra propinare mihi vellet, non nisi in
dextra locam parare refugii; utinam me-
rear esse columba, quæ in foramine lateris
dextri habitat? S. Bern. serm. 7. Qui
hab.*

S. A-

S. ABRAMIUS ER. 16. Martij.

ABRAMIUS nobili loco natus, ipso festo nuptiarum suarum die, cum domum sponsa ducenda esset, damnato thalamo, & sponsæ & mundo se subducens, in loca sola aufugit. Inde sacris initiatus, efferam gentem longâ patientiâ, & supra quàm credi potest, magno labore Christo subegit. sub hæc Maria neptis ex fratre, quam ille à teneris, moribus optimis ac summâ pietate imbue- rat, cum semel lapsa esset, per omnia deinde vitia voluta, ex eremo demum in mundum (hoc est ex cælo in orbem) præceps ivit. Jam publica infamia & scopu- lus audiebat castitatis, cum ostento di- vinitus objecto ABRAMIUS draconem vidit immansi rictu columbam incautam deglutire, qui tamen mox medius ruptus aëri & libertati pavidam redderet. Hoc viso animatus, cum & fugam lapsa, & reditum resipiscentis non malus vates ominatus esset ingenium ecce exerit, & id ætatis senex militem induit atque ur- bem petit. Hic qui L. ipsos annos vi- num nec libaverat, convivium instruit, mensæ neptem adhibet, quæque ad hi- laritatem faciunt, omnia facit pius au- ceptus. Mox tamen captâ in tempore oc- casione, quis sit? aperit. cur venerit? ex- ponit. Tum verò verbis Deo plenis ag-
gredi-

176 VITÆ SANCTORUM. 16. Martij.
greditur, & primò mirari, deinde nutare, tum cedere, demum manus dare Mariam cogit. quid multis? ad columbaria Eremitæ reducit. Quid ibi, ais, columba capta? nempe gemuit. *Ex vitis PP.*

Deus ob ineffabilem misericordiam, Crucem propter nos sustinuit; cur non & nos erga proximos justissimus, & agnoscentes esse ut membra nostra, & eripientes ex Diaboli faucibus in viam virtutis reducamus?
S. Chryf. in Gen. hom. 3.

B. TORRELLUS C. 16. Martij.

Pettum videre te alterum puta, cum TORRELLUM vides. Nam & hic forte fortunâ gallum in humeros involantem, tertioque cantantem audivit, flevit, resipuit, & ex Veneris, cui meliorem aetatem devoverat, mancipio cæci delictum factus, quidquid pauculis annis in urbe peccavit, LX. omnino annis inter silvas damnavit. In his civium illi frequentia arbores, tectum cælum, vestis seorsum porci corium, arma, quibus in se utebatur, catena ferrea, delicta panis & fons, cubile terra, plumæ sarmenta, cervical lapis fuere. Sic quoque non nisi tres horas somno, reliquum omne noctis lacrimis transcripsit, tunc etiam credo à gallo experges factus. Veneris flammis vel vepribus suffocavit, vel gelidâ extinxit. Sportulam lautam unctam-

178 VITÆ SANCTORUM. 16. *Man.*
fecerunt radii; qui precantem persape
cinxerunt, aliaque cum admiratione fa-
cta. Et forte cælum imbres suos terris
subduxerat, cum ecce HERIBERTUS,
supplex ad Divorum pulvinaria factus,
vix oculis pluit, cum cælo DEUS. Tunc
etiam euntem columba comitari visus
est, & ad extremum in caelos sublimis a-
bire. Eò per infima quæque munera cha-
ritates tendere HERIBERTUS. Ita-
que pauperulæ filium ipse sacro fonte
voluit mergere, alterum tollere mer-
sum, pauperisque cœnæ eo die conviva
esse, docturus nostram ætatem, parvo
(si velint) opsonare etiam insulas posse.
Jam monasterio construendo cum lo-
cum circumspiceret, hunc Deipara ipsa
signavit, ut viderent Mariani, quæ ma-
ximè ædificia VIRGO probaret. Sub hæc
cum infensus HERIBERTO S. Henr.
Imp. esset, castigatus à cælo non dubita-
vit cum hostili animo purpuram exuere,
& ad ipsos Pontificis pedes descendere,
veniam osculis lacrimisque rogantibus.
Jam moriturus hic heredes scripsit (ade-
ste testamento Pontifices) fratres suos,
non quos caro sed pauper Christus ger-
manos fecerat, quosque ille non fratres
modò dicere, sed Dominos etiam est solitu-
sus. Tunc demum in cælum abiit, non a-
berraturus, quia & Divorum choros ob-
vios habuit, & columba illi jam olim
viam monstravit. *Ex Sario.*

Manus

17. Mart. VITÆ SANCTORUM. 179

Manus pauperis est Gazophylacium Christi; Da ergo homo pauperi terram, ut accipias calum: da nummum, ut accipias regnum; da micam, ut accipias totum: Da pauperi, ut des tibi; quia quicquid pauperi dederis, tu habebis, quod non dederis, habebit alter. S. Petr. Chryf. serm. 8.

S. PATRICIUS EP. 17. Martij.

PATRICIUS puer servitute servavit Hibernis, magno horum bono: è servitute enim dominos suos servus eripuit. Id hoc modo factum. Parvulum è Musatum sinu latrunculi in Hiberniam abduxerunt. Ibi suos pascere jussus est nobilis pufio. Agnosceres sanè margaritam ad pedes porcorum abjectam. Ceterum è serobe, quem porci fecerant, lytrum egerere Angelus jussit. Ergo in patriam redux in disciplinam SS. Martini & Germani Antisiodorensis se dedit. Post hæc, ut Hibernos Christo adjungerit, suaserunt somnia, in quibus & accipere ex Hiberniâ epistolas supplices, & necdum natorum Hibernorum voces plorantium opem audire sibi videbatur. Euntem igitur in provinciam suam, insulâ Cælestinus Pont. donavit. Anachoretas baculo quem, quod ex manu JESU accepisset, jussusque PATRICIO dare fuisset, ab eodem, JESU baculum dixit. Ita armatus in Hiberniam venit, & æquis auribus tam diu auditus à pluribus est, quoad de inferorum suppliciis dicere:

180 VITÆ SANCTORUM. 17. Mart.
cœpit. Hæc enim, velut fabella, risu ex-
cepta. At PATRICIUS locum, ubi dicebat,
scipione suo cùm signasset, amplum terra
hiatum aperuit, iussitque non fictis voci-
bus inferos ipsos concionari. Tunc verò
inferos esse inferis creditum est, locusque
is Purgatorium *Patricii* appellatus, qui
cùm omnem eam gentem in libertatem
filiorum *Dei* asseruisset, annos natos C.
XXII. ex corpore, altera servitute, abiit.
Pilei loco Superi coronam donarunt. Ex
Lippeloo & Pet. de Natal.

*Propterea rectum fecit Deus hominem
etiam corpore ipso, & os homini sublime de-
dit, cum pronantique spectent animantia
cætera terram; ut attollens ad sidera
vultus illicò suspiret, ubi tam beatam &
perennem conspicit mansionem. S. Bernard.
serm. de SS. Mart.*

S. GERTRUDIS. V. 17. Mart.

GERTRUDEM quoque ob sangui-
nem, quem nobilissimum inter Gal-
los habebat, sanctè superbam videsses.
Quare cùm eam juvenis (è principe &
ipse familiâ) sponsam sibi à parente Pi-
pino peteret, ipsumque adeò Regem Da-
gobertum, qui tum fortè epulo hospes a-
derat, oratorem haberet, contempsit ta-
men mortalem sponsum GERTRUDIS, &
jurejurando palàm firmavit, non nisi
immortali nupturam se, nec aliam do-
tena

17. Mart. VITÆ SANCTORUM. 181.
rem præter cælum admissuram. In has
deinde leges à morte Pipini Virginem
D. Amandus Christo despondit. Mox cæ-
li prodigia castissimam sponsam hono-
rarunt, Nam precantem ignea & è cælo
delapsa sphæra visa est coronare, & ejus
ope servati nautæ à mortis periculo, quod
immanis cetus jam jam minabatur. Sed
vel nomen *Gertrudis* pro scuto fuit, mer-
sitque subitò, quod navim jam mergere
videbatur, monstrum. Jam diem ultimū
quem, quidem ut nuptialem *Gertrudis* a-
mavit, monachus illi prædixit *Ultanus*,
commeatum è cælo D. *Patritium*, &
beatos Angelos sponndit. Virtutis odo-
rem etiam à morte tumba, quam longè
antè fieri ipsa mandaverat, suavissimum
spiravit. Ipsa, ne vivere etiam mortuam
dubitares, diversorum oculis se objecit
cælesti luce circumfusa. Visa etiam ignes
grassantes à monasterio illo velo averte-
re, quo impuras olim flammæ suffoca-
verat. Tam facile etiam indomitum
Vulcanum est vincere illi, qui *Venerem*
vicit. Ex *Surio*.

*Qui Christum videre querit, cælum, un-
de Christus est, non terram, de qua aurum
est, intneatur. Divites, qui sursum est, non
portat sed proculcat divitias, nec incurva-
tur divitiis, sed levatur, Divitiarum ser-
vus, non dominus est avarus: at misericors
tot servos habet, quot nummos. S. Pet.
Chryf. serm. 4.*

M 3

S. E-

Sustulerat Edgarus Angliæ Rex binos
 filios: ex Elfedâ, lectissimâ matro-
 nâ, EDUARDUM nostrum? ex Elfridâ
 improbissimâ muliere, Ethelredum. Illi
 utpote natu majori regnum Edgarus, &
 quæ major regno hereditas est, virtutem
 reliquit. Non hanc, sed illud invidit no-
 verca improba, &, quò purpuram E-
 thelredo suo pingeret, sanguinem statuit
 EDUARDI fundere; quin si fieri aliter
 jam non posset, cum diademate caput
 auferre. Commodum impiis consiliis ac-
 cidit, ut quanto regni suo anno illic ve-
 naretur EDUARDUS, ubi pessima fera
 noverca stabulabatur. Nimirum hæc ve-
 natori laqueos ponit, rogat tectis hospes
 filius succedat. Abnuentem, haustum
 certè è manibus parentis accipiat, obte-
 statur. Heu! ut nunquam magis odit no-
 verca, quàm dum amat! Dum bibit, fu-
 bornatus ad scelus servulus, cultro necem
 domino fert, vinumque sanguine mis-
 cuit; corpus exanimè in proximâ casâ
 occultatum: sed scelus Elfridæ unaque
 virtutem EDUARDI prodidit etiam in
 nocte lux insolita, casam omnem illu-
 strans, lucemque ad eò mulierculæ inha-
 bitantis oculis ferens, quam nunquam
 prius videre. Iterum in paludes abjectum
 calum ostendit indice columnâ igneâ.
 Ergo

Ergo extractum omnique honore tumulatum Martyris corpus fontem prope dedit, ex quo passim sanitatem ægri bibebant. Noverca etiam veniam oratura illic contendit, sed neque eques, neque pedes progredi unquam potuit, semper vi, nescio, quâ arcanâ repulsa. Dixisses neque supplici novercæ jam manes fidere.
Ex Surio.

Plantare pacem radicibus, Dei est: erellere penitus, inimici. Nam sicut amor Fraternalitatis ex Deo est, ita odium ex Diabolo: quia propter damnanda sunt odia, quoniam scriptum est, qui odit fratrem suum, homicida est. S. Pet. Chryl. serm. 53.

S. JOSEPHUS SPONSUS B. M. V.

19. Martij.

Compendium laudum JOSEPHI dederò, si convixisse JESU & MARIÆ dixerò; huic Sponsum integerrimum, illi nutritorem sedulum. Arcanorum ergo conscius omnium, multa gravissus est gaudia, multa dolenda doluit. Utraque VII. fuisse binis è D. Francisci coetu ipse voluit manifestum. Et gaudio quidem primus omnium delinivit animum nuntius, quo non nisi DEO plenam MARIAM intellexerat, tum deinde aures recrearunt ad cunas magni infantis choraule nobiles; sed longè demulsit suavius nomen, quod ipse indidit, dulcissimum.

M 4

Jana

184 VITÆ SANCTORUM. 19. *Mari.*
Jam vaticinia Simeonis, quæ Servatorem
puerum; dejecta in Ægypto simulachra
Dæmonum, quæ *Deum* loquebantur, &
Angelus, qui patriam exules revocabat,
aliis atque aliis gaudiis cumularunt. Il-
lud demum delitiis inundavit, cum quod
charissimum habuit pignus, amissum re-
perit. Et hæc gaudiorum materia; illa
dolorum fuere: tristis primò, quem à
Virgine parabat, secessus; tum paupe-
res cunæ, & prima, quæ imbris præ-
ludit, sanguinis pluvia; mox gladius Si-
meonis, cor Sponsæ non nisi per præcor-
dia Sponsi periturus; post fuga præpro-
pera & Archelai tyrannis; demum amis-
sa in uno. Pueri omnia bona; hæc in-
quam, tot mœroris argumenta, quot an-
tè lætitiæ, dubiam utrinque victoriam
fecere. Ego, si fas sit, octavum & do-
lorem & gaudium addidero, mortem in-
ter JESU ac MARIÆ amplexus.
Quid enim acerbius, quàm hos ex oculis
dimittere? quid dulcius, quàm ab his
oculos claudi? *Ex lib. 3. Carthag.*

*Disce homo obedire, disce terra subdi,
disce pulsus obtemperare: Erubescit superbe-
cins: Deus se humiliat, & tu te exaltas;
Deus se hominibus subdit, & tu dominari
gestiens hominibus, tuo te præponis. Aucto-
ri. S. Bernard. hom. 1. super Missus.*

S. PAN-

S. PANCHARIUS M. 19. Mart.

Nemo, ô juvenis! nemo rectè duobus Dominis unus fervit. Nempe duos nec amabis, nec amaberis à duobus. Si fidem Christo non habes, ah saltem tibi habe, juventutis habe Principi PANCHARIO. Quid non huic nomen suum promisit? unus Diocletiani furor, qui patriam infestabat, terrebat. Ergo Romam itur. Ah PANCHARI sequeris, non fugis hostem! Aula tamen accipit, opes stipant, honores aulae. Prefectum salutant, ipse Diocletianus amat. Fidem juro PANCHARI, odit tyrannus qui amat. Eheu! vates fui, blanditiis expugnatur cereus animus, & dum fidus regi laborat esse, caelo fit perfidus, Christum, prò? cum Iove mutat. Ite nunc aulae mancipia, ite Principes, fidem aulae habere utrique, quæ fidem frangit Deo. Nunquid rectè iterum illud clamabo: *Exeat aula, qui pius esse cupit?* Exit ecce Pancharius aula, à matre & sorore Christianis castigatus, & pius est iterum, iterum Christum amplectitur, Iovemque damnat, spectante & audiente Diocletiano. Furit hic & verberibus saevit. Hæc tu Panchari, amoris divini in te principia crede. In theatrum abriperis: Spectatores Superos habebis. Exul Nicomediam abduceris. Gaude vel sic aulae exiisse. Securi

186 VITÆ SANCTORUM. 19. Mart.
curi feriunt; sanguini innatas. O factum
bene! hanc demum purpuram altera, ad
quam tendis, Aula probat. *Ex Menais.*

*Sapientia est in pœnitundine peccatorum,
in contemptu presentium commodorum, in
desiderio futurorum præmiorum. Invenisti
sapientiam, si prioris vitæ peccata de-
fleas, si sæculi desideria parvipendas, si
æternam beatitudinem toto desiderio con-
cupiscas.*

S. SIBYLLINA V. 19. Martij.

NATA SIBILLINA Papiæ in Bisconsâ
nobili familiâ D. Dominici tertium
Ordinem nobilitavit. A teneris scelus in-
gens credidit esse, quem sibi horarum
Canonicarum vicem numerum precum
præfixerat, vel semel omittere. Loco
solo cum se inclusisset, non nisi semel ad
Virginem velatam, semel epulo Eucha-
ristico reficienda sponso obviam proces-
sit. Gaudiis tunc inudabat, cum san-
guini, quem ipsa flagris septem annis
quotidie fundebat. Pudorem unicâ ve-
ste & contra æstum, & frigora tegebat.
Nudo indormiebat ligno, suavissimo ca-
stitati thalamo. Annum XII. egressa,
cum oculos corporis amisisset, animi
invenit, & D. Dominicum manifestâ
in luce conspicuum habuit, tantis gaudiis
delibuta, ut jam nollet non fuisse cæ-
ca. Et verò quis unquam plura vel Argus
vidit,

20. Mart. VITÆ SANCTORUM. 187
vidit, quando longè post futura vidit,
prædixit; conscios lethalis noxæ animos
inspexit; è ligno, quo Christus pepen-
dit, reliquias, cordis tactu veras esse
pervidit, eoque oculis jam penetravit, ut
quo Christus sub panis orbe, quo non
lateret, perspiceret. Sed illa oculis ca-
renti jucundissima spectacula fuere: vi-
dere non semel festo Pentecostes die sa-
crum Pncuma supra caput suum descen-
dere. Denique cum precabunda beatissi-
mum illum pusionem JESUM, illum
illum solem potuit intueri, an non ocu-
los habuisse jam probos putemus? Enim-
verò si oculis tunc non vidit, ac certè
charius aliquid oculis vidit. *Extom. 14.*
Bzovii.

*Præoccupatum secularibus desideriis ani-
mum delectatio sancta declinat, nec misceri
poterunt vera vanis, æterna caducis, spiri-
tualia corporalibus, summa imis; ut pariter
sapias qua sursum sunt, & qua super ter-
ram. S. Bern. hom. 5. de Ascens.*

S. JOACHIMUS PATER B. M. V.
20. Martij.

JOACHIMUS è regiâ Davidis stirpe
Jassem suum trifariam divisit. Partem
templo sacram, alteram egenis & peregrini-
is communem, ultimam sibi & familiæ
voluit reliquam; testamento, quod vel cæ-
lū probavit. Nam cum in ipsam senectam
usque

188 VITÆ SANCTORUM. 20. *Mari*
usque sine hærede vixisset (probro id æ-
tatis ac loci tanto. ut cum sacrificio suo
etiam repulsam ab arâ tulerit) precibus
suis apud Numen hoc questus, candidissi-
mum nuntium certæ prolis accepit. Et
verò spem ipse etiam rei eventus longè
maximè superavit. Nata enim MARIA,
& cum MARIA, renatus orbis est. Et
pensavit profectò partus tam serus, quid-
quid morarum traxerat. Potuit ignosci
tempori tam magna parturienti: potuit
JOACHIMUS hæc unâ filiâ beatus ri-
dere populos alios filiorum. Proinde of-
ficiam patris facturus, cælo filiam, cui
debebat, vix trimulam dicat, & tumplo
jam tum ancillam sacrat, nullam cum
hoc sacrificio repulsam ab arâ extimes-
cens. Ipse certus de Servatore sinum
Arahæ petit, inde paucis post annis
triumphantem CHRISTUM ovans se-
quitur in cæli arces. Ibi ille olim sterilis
senex omnium parentum gloriam nunc
exæquat. Summa ejus est, genuisse talem
filiam, quæ talem illi nepotem peperit.
*Ex S. Io Damasc. l. 4. de Fide Orth. &
orat. de Nat. Mariæ.*

*Si primò non exaudiris, ab oratione non
deficias, imò precibus & clamori insistas;
vult Deus rogari, vult cogi, vult quædam
importunitate vinci. Ideo tibi dicit: Re-
gnum cælorum vim patitur, & violenti rã-
piunt illud. S. Greg. in psalm. 6. Pœnit.*

S. CUTH-

S. CUTHBERTUS EP. 20. Mart.

EXultabat puer CUTHBERTUS insolentius inter æquales suos, victor cum omnibus aliis in ludis, tum in luctu præcipue. Interea puero Pædagogum submisit cælum trium annorum pusionem, qui gravibus verbis castigavit leviculum, iussitque mores assumere, qui infulam, quâ olim insigniendus esset, exornarent. Et audiit *Cuthbertus* Deum in infante loquentem, & jam tum abire ad partes religiosorum hominum cogitavit. Quod ut posset facilius, ægrotantis genu Medicus Angelus, equo candido insignis, curavit. Homines deinde ut pascere olim sciret, pascere pecora instituit, & vigil inter preces in illustri nocte Aidanum Episcopum cælo vidit subire. Posthæc inter Religiosos cum hospitum curam haberet, inter hos aliquando Angelum numeravit. Nocturnas Veneris faces sapius ridentibus aquis mersus collo tenuis extinxit. Episcopus Lindisfarnensis, altero statim anno libentius infulam posuit, quàm sumpsit. Mira que patravit plurima alia narrant, & inter hæc feras abactas à pascuis, ab agris aves, ex corporibus tortores dæmonas, corpus quoque ejus post annos quadringentos decemque & octo integrum mirantur. At me iudice majus miraculum

190 VITÆ SANCTORUM. 20. Marti-
lum tu facies juvenus, si vel pauculos il-
los annos, quibus vives, integrum cor-
pusculum servabis. Ex Bedâ.

*O quam compositum reddit omnem cor-
poris statum, nec non & mentis habitum
disciplina! cervicem submittit, ponit su-
percilia, componit vultum, ligat oculos, ca-
chinnos cohibet, gulam frenat, iram sedat,
format incessum.* S. Bern. in Ep. ad Soph. V.

S. WULPHRANNUS EP. 20. Martij

WULPHRANNUS est Senonum
Pont. idemque Frisiorum Aposto-
lus. Ad hos cum mari contenderet, &
Ministro sacer calicis orbis imprudenti
in undas excidisset, jussit brachium hunc
in aquas tendere. Tendenti continuo or-
bis, spectatores Christo adhæserunt.
Morem vel Gente suâ barbarum magis,
quo victima Diis improbis juvenus in-
nocens cadebat, non uno miraculo anti-
quavit. Nam & suspensum puerum à la-
queo absolvit, &, ut geminis aliis, qui
mari exastuanti præda expositi fuerunt,
succurreret, sicco pede nudas perambu-
lavit, & dextrâ hunc, illum sinistra
molliter prehensos ad litus eduxit, mox
meliore aquâ, & Christiano ex more
mersos matri restituit incolumes. Atque
his miris filium etiam Ducis Radbodi
ad Christum pertraxit, sed non Rad-
bodum ipsum. Nimirum jam sacris un-
dis

20. Mart. VITÆ SANCTORUM. 191
dis etiam iste admovendus, cum ex
WULPHRANNO intellexisset, Majores
suos, Ducesque Frisonum omnes (qui
quidem superstitioni dediti fuissent) in-
feris damnatos esse, exclamavit improbo
joco, malle se cum pluribus & Majori-
bus suis etiam apud inferos, quam sine
his, & cum pauculis aliis apud Superos
degere. In hac sententiâ ludibria dæmo-
nis mali firmarunt, qui aureos illi mon-
tes, certè aurea palatia pollicitus est. Et
jam iverat legatus à Radbodo missus,
qui Deorum munera inspiceret: jam in-
specta probaverat oculus fasciatus, cum
focius, quem WULPHRANNUS addi-
dit, vana aedificia unico signo crucis om-
nia destruxit. Radbodus intereà prius,
quàm nuntii redirent, ad illos suos plu-
res abiit. *Ex Lippeloo.*

*Renovetur cor à carnalibus desideriis, ut
exclusis illis introducatur amor Dei & a-
mor patriæ celestis: recedant ab ore arro-
gantia & derogatio, & succedant peccato-
rum confessio & bona de proximis estima-
tio; assumatur continentia & innocentia,
ut contrariis virtutibus contraria vitia de-
pellantur. S. Bern. sent.*

B. AMBROSIUS SANSEDONIUS C.
20. Martij.

Senis ortus AMBROSIUS SANSE-
DONIUS natalem noctem cominu-
nem cū D. Thoma & Jacobo Mevaniensi
ha-

192 VITÆ SANCTORUM. 20. *Mari*
habuit. Eam ne candidam orbis dubita-
ret, tergemina calculo suo Luna notavit;
manè deinde vox probavit pueruli *ad*
scholas, ad scholas conclamantis, qui qui-
dem causam clamoris rogatus, tres Prin-
cipes Doctores natos respondit. Porro
AMBROSIIUS infans manibus capiens
pedibusque ea vincula in æde D. Domini-
ci rupit. Viros Religiosos in nutricum
brachiis risu salutabat, nec alio magis
quàm imaginum aspectu delectabatur,
profanas longè repellens, sacras osculis
fatigans. Jam septennis VIRGINIS offi-
cium quotidie solitus est persolvere: no-
vennis verò jejunia pane & aquâ sancta
habere: insuper quot hebdomadis, die
Matri Virgini dicato, Ut egentes hospiti-
tio excipere, ut illud etiam Angeli ambi-
rent, & modulos suos adderent. Fugam
è mundo meditati, & declinanti, nescio
quod, epulum geniale, Proteus Orci ere-
micolam mentitus suadere cœpit, pri-
mam ætatem suo exemplo voluptati libe-
ret, senectutem Deo litaret. At impro-
bum consiliarium AMBROSIIUS si-
gno crucis pepulit. Jamque D. Domini-
ci, jam Alb. M. discipulus, mox ipse
Doctor sacrarum literarum Lutetiæ, tum
Coloniæ fuit. Atque ut sciremus unde
doctrinam suam haberet, visa est palam
Divina columba in aures loqui AM-
BROSIO, quæ ille ad concionem cla-
maret. *Ex Ann. Dominic.*

o se-

21. Mart. VITÆ SANCTORUM. 193

*O seculum nequam! quod tuos sic soles
beare amicos, ut Dei facias inimicos! pla-
nè enim qui amicus esse vult tuus, inimicus
Dei constituitur: Amicus itaque mun-
di excluditur à consilio amicorum Dei.
S. Bern. in Epist.*

S. BENEDICTUS ABBAS.

21. Martij.

BENEDICTUS puer ludum cùm ere-
mo mutavit, satis jam magnus Phi-
losophus, qui terrena contemnere didi-
cerat. Ibi multò post malus Orci pullus
merulam mentitus, ingens sub animo
libidinis incendium excitavit: sed ille
nudus in spinas abjectus sanguine id ex-
tinxit; ut quando Pœtæ rosas olim om-
nes candidas volunt fuisse, ex his spinis
primùm credam erubuisse. Secundùm
hæc cùm socios legeret, multa admira-
tione digna fecit, multa passus est. Illud
lepidum etiam memoratu. Discipulum,
qui à divinis ante finem subducere se a-
mabat, attentioribus oculis arbitratus,
vidit à Stygii coloris nano vestis orâ pre-
hensum è templo trahi. Castigavit vir-
gis vagum, & ecce parvulus etiam ille
è Styge Maurus tergum, ne virgis daret,
fugæ dedit. At BENEDICTUS castra
sanctissima in monte Cassinate locavit:
illic everso Apollinis fâno, postquàm
veriora cùm aliis multis, tum Totilæ

N

HE-

194 VITÆ SANCTORUM. 22. Mart.
in primis oracula dedisset, famâ, & discipulis orbem impleisset, sibi etiam denique vates sepulchrum parari iussit, & inter suorum manus, ut Ducem decebat, stans oppetiit. Mox duo Magistrum capere viderunt in cælos viam, amplam illam & veste pulcherrimâ stratam, multisque luminibus coruscantem. Eam tunc nescio quis Cælitum viam Benedicti; D. Bernardus illius leges dixit; ut jam mirum non sit, si eandem tot Pontifices & Reges calcarunt. Nam viam ad cælum expeditam & jucundam quærebant, vel mundo Doctore. Ex S. Greg. M.

Illud Sathanae opus est, ut cogitationes arantis in infinita jaculetur, nec sinat hominem in ea persistere postulatione, quam impetrare contendit. Novit quippe, quod si perseveret deprecans, exaudiet eum, qui fecit illum, etsi innumerabilia peccata admiserit. S. Ephrem in Pan.

S. CATHARINA SUECA V. 22. Mart.

INfans CATHARINA respuit impurarum nutricum ubera, castarum ambiit, Veneris jam in cunis hostis. Puella pupas tractavit; sed cum pupas induti daemones verberarent dormientem, etiam has sibi Venerem iussit habere. Viro nupta dotem virginitatem attulit, & artham virginitatem vicissim ab ipso accepit; quæ ut tuta in thalamo etiam dor-

22. Mart. VITÆ SANCTORUM. 195
miret, humi hunc stravit, vilibusque pan-
niculis, licet è principe familiâ esset, in-
volvitur. Quæ virtus ita cæli Reginam cœ-
pit, ut vultu blandissimo CATHARINAM
intueri sit visa, at torvis oculis socrum,
quod vestium luxum hæc amaret. Inte-
rim centonibus CATHARINÆ DEUS
purpuræ splendorem non semel addi-
dit. Romæ cum ageret, pudicitiaæ cu-
stodem B. Sebastianum sibi legit, o-
pemque sæpius ejus præsentem sensit.
Gravius nihil aggressa est vel facere ipsa
vel alteri suadere, quàm VIRGINEM An-
geli verbis salutasset. Castigavit tamen
MATER MAGNA clientem suam, cum præ-
ter Brigittæ matris & virorum Religio-
forum voluntatem, patriam cogitaret.
Visa est enim sibi CATHARINA inter
mundi laborantis incendia frustra opem
à VIRGINE rogare, ni Majorum vo-
luntati pareret, & patriam cælo postha-
beret. Mortua est pridie VIRGINIS
ANNUNTIATÆ, cum plures annos
quotidie animum confessione expiasset.
Fusus Ericus Rex suis humeris extulit.
Cælum stellam legavit, quæ funus co-
mitaretur. Miraris nobiles funeris cu-
ratores? Nobiliores anima habuit, An-
gelos. Ex Suvio.

*Vitam tuam quotidianâ discussione ex-
amina; attende diligenter, quantum profi-
cias, vel quantum deficias: qualis sis in
moribus, & qualis in affectibus: quàm
N. 2 similis.*

196 VITÆ SANCTORUM. 23. Mart.
*similis sis Deo, vel quàm dissimilis,
quàm propè vel quàm longè, non locorum
intervallis, sed morum affectibus. S. Bern.
l. Med. c. 5.*

S. OTHO CONF. 23. Martij.

Romæ natus OTHO Palladi primam
ætatem devovit. A Pallade deinde
ad Matrem transiit, utroque propitio.
Nam & literis excultus, & armis præ-
stans Lothario Imp. cum hic Innocen-
tio III. Pont. contra Pseudopontificem
auxilium ferret, ita volente, veteri Ma-
jorum gloriæ Equitis etiam titulos adje-
cit. Nimirum nulla adæquè calcaria vir-
tutem extimulant, uti aurea. Quod
tamen DEUS sub suis signis militare
vellet OTHONEM, ostendit quæ mun-
dus suis stipendia numeraret. Proin dum
pro Alexandro III. Pont. contra Frid.
Imp. arma gerit, speratque palmas &
triumphos, captivus carcerem ab hoc au-
fert & vincula. Adest tamen D. Bernar-
pus precibus vocatus, & dormientem ex
hostium manibus non vano somnio edu-
cit. Squalor carceris & fames longa a-
lium vultum OTHONI induerant, ut
facile omnes falleret. Liber ergo arma in
se vertit, sibi bellum indixit. Locus castris
metandis placuit Beneventum inter &
Asculum. Sed & propugnaculum ingens
extruxit cellam humilem; tela preces e-
rant:

24. Mart. VITÆ SANCTORUM. 197
rant: vulnera ab hostili manu nulla, ho-
nestissima à suâ manu tulit. Ita sese sub-
jugato, Arianensium quoque superstitio-
nem aggressus expugnare, effecit, ut qui
ad id tempus Jani bifrontis imaginem,
quâ publicis, quâ privatis ædificiis præfi-
gebant, Christiani Christum potius præ-
se ferrent, quàm Deos ridiculos. Iis-
dem imminentem ob scelera non modò
ab Agarenis, sed Christianis etiam vasti-
tatem, & ruinam prædixit; cui tamen
ipse morte subduxit sese. *Ex Ferrar.*

*Quæ nos agit vesania vitiorum? sitire
absynthium, hujus mundi sequi naufra-
gium, vitæ labentis pati infortunium, im-
pia Tyrannidis ferre dominium, & non
magis consolare ad Sanctorum felicitatem
& ad Angelorum societatem? S. Bern. in
Medit.*

S. SIMON TRIDENTIN. M. 24. Martij.

ITerum hodie impietas odiis suis fan-
guine innocentilavit, & cùm Christi
non potuit amplius, Christiani certè
sanguinem fudit crudelis. Tridentum
tragœdiam spectavit. Egere Judæi, &
principem Christi personam S I M O N su-
stinuit, puerulus vix dum menses viginti
novem natus. Matres omnes Tridenti-
næ illacrymarunt. Porrò nomina præci-
puorum carnificum sunt Moyse, Sa-
muël, & Tobias, sancta nomina, sed

198 VITÆ SANCTORUM. 24. *Marth.*
improbissimi homines. Ex his Tobias,
forè lufitabundum ad ædes paternas S I
M O N E M, & blanditiis captum pullum
in domum Samuëlis nequam vultur af-
portavit. Tum verò convolavit cum Moy-
fe reliquum corvorum agmen: uvæ, po-
ma, & id genus illecebræ primò objecta
lacrymanti. Tum denudatum corpuscu-
lum & injectum, quod vagitum strangu-
laret, collo strophium. Mox sceleris au-
ctor Moyses è genis particulam carnis
forficibus princeps aufert, inde alii atque
alii succedunt. Idem in dextrâ tibiâ fa-
ctitatum. Tum denique in formam Cru-
cis extensa victima omnium stilis ac cul-
tris præda cessit, & sanguis sitim cruen-
tam restincturus cratere exceptus est.
Horam carnificina durarat, cum S I M O N
è manibus tortorum in cælos evasit. Ho-
die meritò illi plaudit juvenus, ut qui
maxima patientem Christum tantillus
nobis retulit. *Ex Ioan. Matth. Tiber.*

*Sit tibi JESUS semper in corde, &
nunquam imago Crucifixi ab animo tuo re-
cedat: hic tibi sit cibus & potus, dulcedo
& consolatio tua, mel tuum, desiderium
tuum; lectio tua & meditatio tua; vita,
& mors, & resurrectio tua. S. Bern. in
Form. Vit.*

A N-

ANNUNTIATIO B. M. V. 25. Martij.

Hic ille dies est, quo non tam **VIRGINI**, quàm mortalibus omnibus salutem Cælum nuntiavit. Nam cùm homini consulere in humanâ imaginè **DEUS** statuisset, eamque in rem jam olim præ omnibus sibi in matrem **MARIAM** legisset; ad illam legatum **Gabrielem** misit, qui postulata exponeret, & **VIRGINIS** Cælitum nomine assensum peteret. Fecit hic imperata, & lætissimum illud Avelatus **MARIÆ** tulit, aliaque in laudem addidit, quæ Angelum imitantes homines meritò quotidie gaudemus iterare. Sed numquam pulchrius illa erubuit, quàm ad tot laudes suas; mirante nimirum honorem suum modestiâ: quâ nemo unquam minùs agnoscit dotes suas: nemo minùs libenter extolli audit. Itaque aggressus timorem adimere beatus Nuntius, matrem fore vaticinatur **DEI**; inde nomen adjicit filii, sceptratem & regna (omnia ater natura) promittit. **MARIA**, vel quòd quàm virgo paritura esset nesciret, vel quòd mater sine virgine esse nollet, longè magis hæsitare, & de pudore, quem **DEO** voverat, anxia, quæ id fieri posset, rogare. Mox tamen, ut ille arcanum rei ordinem enarravit; **ANCILLAM** modestissimè se præfata annuit, & verbum illud expectatissimum,

N 4 FIAT,

200 VITÆ SANCTORUM. 26. Mart.

FIAT, pronuntiavit. Tunc HOMO DEUS
& DEUS HOMO potuit dici. Tunc VIRGO
quod DEUS fecit, & unico verbo, quo
hic orbem antè creavit, illa recreavit.

Ex S. Luca & Ioan.

*Inter gratias Virginis præcipuè redole-
bat Myrrha Castitatis & Thus Pietatis.
Odor iste super omnia aromata, Dominum
Majestatis de Excelsis attrahit & invitat,
ut inclinet celos & descendat. Guerric.
f. 1. de Annunc.*

S. LUDGERUS EPISC. 26. Martij.

CÆlo priùs quàm lucem aspiceret,
charum esse LUDGERUM apparuit.
Palus enim per cadentis matris latus e-
gressus, cùm mortem illaturus utrique
crederetur, obstetricis instar fuit. Vix
verba fingere blæsa, vix gressum firmare
scivit, cùm magnam in parvulo indolem
studia prodiderunt. Neque enim ille, ut
amet ea ætas, ludicris delectari, sed
jam tum seria agere, & vel cortices in
libros concinnare, vel lectitanti similis
aut scriptitanti assidere. Quare compel-
latus à nutrice, qui diem transegisset,
vel libros, respondit, scribendo vel le-
gendo scriptos. Iterum quo magistro u-
sus esset, rogatus, Deo, subjecit. Talem
in familiaritatem suam Musæ, & in ipsa
adyta sapientiæ admiserunt, quam ut in
alios effunderet, ad Frisones Saxonef-
que

27. Mart. VITÆ SANCTORUM. 201
que contendit: Episcopus Monasterii
primus Cœnobiū etiam Werdenſe ex-
truxit, & cū nemora denſa obſiſte-
rent, ad hæc excindenda famulis ventis
eſt uſus, qui noctu everſis latè arbuſtis,
aream amplam ædificio pararunt, unā
tantū arbore relictā, quæ precantem
LUDGERUM texerat. Illud etiam me-
morabile. Carolum M. cui imprimis
charus erat, tertio vocatus, dum preces,
quas Canonicas dicimus, recitaret, ne-
glexit adire, & appellatus eā de re, re-
ſpondit cum majore Principe ſibi collo-
quium fuiſſe. Atque hæc, quæ offende-
ret delicatiorē ætatem noſtram, liber-
tas, chariorē etiam Carolo fecit, me-
ruitque hic, dum aſtra, Alcuino doctore
uſus, contemplatur, novam ſtellam in
cælo videre, LUDGERUM mortuum. Ex
Surio & Lippeloo.

*Verè breve eſt omnino tempus. Infelix
proinde qui in vitæ hujus lubrico fidens pe-
rituram inſumit operam, nec advertit,
quoniam vapor eſt ad mollicum parens, &
vanitas vanitatum. S. Bern. in ſent.*

S. RUPERTUS EP. 27. Martij.

Sanguinem ſuum, quem ad Franciæ
Reges Ducesque Hiberniæ referebat
RUPERTUS, tum nobilem eſſe proba-
vit, quando Vangionum Episcopus virgis
ſervilem in modum per urbem caſus,

N 5

& in

202 VITÆ SANCTORUM. 27. *Marth.*
& in exilium est actus. Sed nobilissimo
exuli dignum domicilium patuit, Boja-
ria. Huc evocatus in exilium inde super-
stitionem misit, & primus ferè Boiis pa-
triam suam cælum ipse exul ostendit, re-
gemque primò Theodonem, tum proce-
res, mox populum magno numero sacro
fonte lustravit. Abhinc sedem & arcem
sacrorum Iuvaviæ (quæ hodie Salisbur-
gum est) posuit, mox Cœnobiū hīc
templumque D. Petro, alterum dein
montibus, idque D. Maximiliano sa-
crum; velut præsidium sanctæ religionis
imposuit, prodigiosis ignibus tunc no-
bile. Sub hæc in patriam magnis itineri-
bus contendit, novasque auxiliares co-
pias viros XII. adduxit, sui planè, ut
aliud nihil dicam, simillimos. His adju-
vantibus bellum sanctum, totam penè
Bojariam Christo subegit, templaque
velut propugnacula pietatis plurima pas-
sim extruxit. Inter hæc utique & pul-
cherrimum ornamentum patriæ, & fir-
missimum munimentum Ædes veteris
Oeringæ numeratur, DEIPARÆ sacra;
ut quando huic omnia se debere Boii fa-
tentur, multum profectò etiam RU-
PERTO debeant, qui Regionis tute-
lam, eam VIRGINEM inquam, princeps
conciliavit. Obiit anno DC. XXVIII.
fati sui certus & diei. Parentare lacri-
mis omnes Boii, sed Angeli cantu festi-
vo visi: illi sordidati, hi candidati: ut
nos-

28. Mart. VITÆ SANCTORUM. 203
nosse illos funeri, hos animi triumpho
adesse. *Ex Surio.*

Ad omnem tentationem, ad omnem tribulationem, ad omnem denique cuiusque modi necessitatem aperta est nobis urbs confugii; sinus Matris expansus est, parata sunt foramina petrae, patent viscera misericordiae Dei nostri. S. Bern. serm. 7. Qui habit.

S. GUNTRAMUS C. 28. Martij.

Qui Reges salvam majestatem, & regna sua volunt, rectè arces adificant, & propugnacula; sed rectius iidem aras struunt templaque, & ad stipendia optimos praesidiarios, egentes evocant. Inter hos meritò Regem GUNTRAMUM numeramus, pulcherrimum Galliae liliū, & meritò in Marianum hortum transplantandum. Regias hic gazas omnes, vel in sinum pauperum, vel templorum adyta prodigus sparsit. Certavit verò cum GUNTRAMO DEUS, nunquam non victor, si de liberalitate cum homine certamen sit. Et forte fortunâ somno, ad quem à venatione fessum perstreptentis rivuli susurrus invitaverat, aliquantum indulgebat. Hic qui pro dormiente vigilabat, armiger, vidit Dominum cum somno nescio quod animalculum proflare; ei cum pontemense regio fluxisset, aquas superavit, & pro-

204 VITÆ SANCTORUM. 29. Mart.
proximo spelæo successit, paulò post
viam eandem relegens ore denuò Regis
se abdidit. Subinde hic evigilat, & som-
nium de reperto thesauro narrat. Sed &
armiger subjicit, quæ vigilans somnia-
verat. Ergo in specum itur, & ingens
auri vis eruitur, sed omnis iterum cælo,
hoc est templis, & egenis transcribenda.
Quo factum, ut sicam eorum, qui parricidas
manus afferre regi vel epulo sacro
accumbenti, vel ad matutinas preces
eunti parabant, semper Nūmen excusse-
rit prodideritque. Tām firma, ô Reges,
munimenta templa sunt, tam fidi, si
admittitis, corporum vestrorum custo-
des pauperum sunt cohors. *Ex Paul. Diac.*
& *Greg. Turon.*

*Usura mundi centum ad unum : Deus u-
num accipit ad centum : & tamen homines
cum Deo nolunt habere contractum. Sunt
forsan de cautione solliciti ? Quare ? homo
homini exigua chartula obligatione con-
stringitur ? Deus tot & tantis volumini-
bus caret, & debitor non tenetur. S. Chryf.
serm. 25.*

SS. ARMOGASTUS ET SATYRUS.
29. Martij.

AMbos Geiserici Arriani Regis furor
afflixit, etsi SATYRUS régiæ do-
mūs Procurator, ARMOGASTUS Co-
mes esset. Et SATYRO quidem, ni ad
per-

29. *Mart.* VITÆ SANCTORUM. 205
perfidiam regis mores suos etiam ipse
componeret, ob oculos ponebantur offi-
cii, bonorum, & liberorum spoliatio-
nes, magna semper apud aulicos mo-
menta: ipsa adeo conjunx ultimæ fortis
homini, & qui camelos agebat, ad lu-
dibrium jam fuerat destinata. Sed facile
despicere hæc omnia poterat SATYRUS,
qui oculos cælo defixerat. Illa expugna-
re ferreum poterant animum: supplex
marito conjunx & juncta matrilibero-
rum cohors firmissima acies; structæ
deinde ante pedes infidiæ, infans, in-
quam, abjectus, minimus ille, sed ma-
ximus apud patrem orator; confusæ de-
nique omnium in unum lacrymæ gemit-
tusque, potentissima apud domesticos
tela. Perstitit tamen inconcussus SATY-
RUS, & objurgavit etiam intempestivam
suorum pietatem, & quæ impium in
DEUM esse juberet. Ita ab officio dejectus
omnibusque exutus in exilium nihil præ-
ter innocentiam extulit fidemque DEO
servatam. Jam ARMOGASTUS cum ner-
vis tibiæ & frons totquerentur, nervo
altero hos & fortiori (cruce) non semel
rupit. E pedibus suspensus dormire po-
terat videri. Ad sabulum eruendum dam-
natus virum in arenâ se præstitit. Bu-
bus pascendis præfectus dignum hunc
Martyre magistratum censuit esse. Mor-
tuus quoque tumulari, tamen non nisi
sub arbore voluit. Sed egesta sub hâc
hu-

206 VITÆ SANCTORUM. 29. Martij.
humus sarcophagum è marmore ostendit tam splendidum magnificumque, ut invidere tumulum pastori Reges potuerint. Ex *Vict. Uticen.*

Si paupertatem vix ferre possumus temporalem, in aeternum fieri mendicus quis durabit? Cur ergo Christianus, cui militare est id quod vivit seculo, non cogitat, ut pericula terrena otis celestibus consoletur?
S. Pet. Chryf. serm. 54.

S. EUSTASIUS ABB. 29. Martij.

Columbani discipulus fuit **EUSTASIUS**, ejusque in Luxoviensis Cœnobii præfecturâ successor. Pœnitentium dolori ita semper condoluit, ut prior ipse lacrimas daret, imò suis illorum proliceret lacrimas, optimam semper peccantibus medicinam. Et si igitur lacrimis oculos suos corrumpere videretur, geminis tamen virginibus restituit amissos. Has inter Burgundophora fuit Chagnerici viri nobilis filia, & Deo jam olim desponsa; quæ cum postea, parente auctore, hominis thalamum cogitaret, vindicavit febris cogitatum adulterium, &, ut patri dolerent oculi, filia suos eripuit. At **EUSTASIUS** primò patrem facinus suum videre, tum filiam etiam diem fecit. jam inter eos, qui principes facem Christianæ legis in Boicam intulerunt, numeres **EUSTASIUM**

S I U M

29. Mart. VITÆ SANCTORUM. 207
suum licet. Et tulit ille opera pretium
suæ, non item Agrestinus, homo teme-
rarius ac vafer, nihilque monachi præter
nomen vestemque præ se ferens. Hic ma-
lus in eum diem discipulus, religionis
tamen magisterium affectavit, & cum
minùs ex sententiâ cederet, institit ma-
gistrum EUSTASIUM totumque Co-
lumbani gregem calumniis petere, eam-
que in rem socios cogere. Sed ex his a-
liis lupus, aliis fulmen, morbus aliis,
ipsi Agrestino silentium securis imposuit
à servulo impacta; cum eum non multò
antè accusatorem expertus EUSTASIUS,
ad divinum tribunal vocasset. Secutus hic
paulò post, prævisâ (quò minùs timeret)
morte, rectius accusaturus Magister dis-
cipulum ingratum. Ex Suario.

*O si velimus omnem mentis nostræ para-
lysin pervidere, animam nostram virtuti-
bus destitutam jacere in vitiorum stratis
videremus: luceret nobis quemadmodum
Christus & nostras quotidie maximas res-
picit voluntates, & ad salutaria nos re-
media pertrahit & perurget invitos.*
S. Pet. Chryf. serm. 50.

S. MECHTILDIS V. 29. Martij.

Ceras alii avitas in MECHTILDE eas-
que Principum & Imperatorum nu-
merant; at nos virtutes, quas si non
omnes enumerare poterimus, aliquas
certè

208 VITÆ SANCTORUM. 29. *Mari.*
certè advocabimus. Et primò quidem,
quod ferè amat in illustribus puellis fieri,
in cunis desponsa videtur, sed nimirum
Christo. Certè quinto ætatis anno è pa-
rentis in *Dei* abiit Parthenonem, qui
Dießæ tunc fuit. Ab hominis thalamo
quàm abhorruerit, inde æstimes, quòd
omni lecto abstinerit, carnem quàm
oderit carnisque illecebras, inde, quòd ab
hâc semper, dum vixit, abstinerit; sed
nec vinum admiserit unquam, nisi Ratis-
ponæ ex aquâ factum; si tamen id vinum
fuit & non nectar potiùs, quòd cælum
inuitæ tertio tunc miscuit. Jam virginem
adultam illam, sed elinguem, & ab orco
obsessam unâ operâ & linguæ vinculis &
obsidione tam gravi liberavit. Plura alia
mira, quæ vel cum Antistita esset Edel-
stetta in Sueviâ, vel Dießæ (nam huc sub
vitæ finem rediit) à morte ipsius sunt
prodita, quòd morbos reducees non si-
lentibus minaretur. Capilli domortuæ
fulmina exarmarunt. Pagum Diengen-
sem cum dotem monasterio impetrasset,
partem reddituum devovit sanctioribus
panibus pensendis, qui sacrificantium u-
sui cederent. Atque hoc est credo, cur ul-
timum ægrotanti solatia è cælo tulit *VIR-*
GO MARNÆ, & cibum divinum Angeli
ministrarunt. quando nec epulum, nec
epuli spectacula, nec structores, nec con-
vivæ nobiliores potuerunt esse. *Ex tom. 4.*
ant. lect. Canisii.

Con-

Confitere peccatum, ut Christi possis venire ad mensam, ut sit tibi panis Christus, & panis ipse frangatur in tuorum veniam peccatorum: ut fiat tibi poculum Christus, qui in tuorum delictorum remissionem funditur. Agnosce te peccatorem, ut tecum prandeat Christus. S. Pet. Chryf. serm. 30.

S. REGULUS EPISC. 30. Martij.

Iter in Gallias D. Dionysio cum gemino comite in stituenti tertius comes REGULUS accessit, non infelicibus auspiciis. Etenim cum illi sanguine suo sterile etiamnum solum rigassent, inter divina REGULUS ejus rei nuntias ternas columbas habuit, quæ singulæ singulorum Martyrum nomina in scheda ferebant descripta. His ille auspiciis fretus bellum omni superstitioni indixit, templa passim Deorum evertit, DEO posuit. Cum ex humano hospitio Stygis incolam exigeret, voluit hic in mulum REGULI migrare. Atquò virtutem crucis vel ab hoc magistro docerentur nostri hæretici, mulus pede priore in pulvere crucem scripsit, itaque longè hostem proscrispit. Divus verò, qui aditum hunc orco negavit, exitum è carceribus Christianis facile indulsit. Nam cum permulti inter vincula agerent, REGULUS scipione clavis vicem usus, ostium

O. pul-

210 VITÆ SANCTORUM. 31. Martij.
pulsavit, aperuit, vinctos omnes dimisit; cumque urbi Præfectus unam pro omnibus vicariam victimam REGULUM morti destinasset, in somnis Dionysius adfuit, mortemque, quam REGULO parabat, ipsi iudici intentavit. Illud simul lepidum, simul mirandum. Ad concionem dicebat; sed dicentem garrula animalia ranae sæpè sæpius interpellabant. Imperavit REGIUS silentium immorigeris, & ecce continuo tacitæ audiverunt declamantem. Dixisses tunc illas in homines iterum, hodie verò homines in ranas iterum abiisse. Ex Petro de Nat.

Si amor Dei tenere te non potest, saltem teneat & arceat timor Iulicij, metus gehennæ, laquei mortis, dolores inferni, ignis urens, vermis corrodens; sulphur fœtens, tartarea & omnia mala. S. Bern. de Int. dom. c. 63.

S. BALBINA V. 31. Martij.

Puellis aliis sponsum forma, BALBINÆ deformitas conciliavit. Id in hunc modum accidit. Ad miraculum primò formosa fuit, obque id parenti Quirino Tribuno unicè chara. Sed quia hic Alexandrum Pont. itemque Hermetem Præfectum ob fidem in vinculis habebat, Numen vindicare impietatem patris in filiâ (oculo parentis) statuit, colloque virginis ingens onus, & quod omnem pul-

31. Mart. VITÆ SANCTORUM. 211
pulchritudinem extingueret, strumam
appendit. Cum hâc dote cum nulli jam
placeret BALBINAM ducere, & parens
desperandum sibi de nuptiis filia videret,
Alexandrum in vinculis accessit, promi-
sitque, si strumam filia collo pelleret,
superstitionem se cum hâc animo pulsu-
rum. Facile utrimque convenit. Vix ad-
movit Alexander filia vincula sua, quæ
Quirinus iniecerat, cum illa strumam,
uterque superstitionem posuit. Itaque
jam nuptia splendide parabantur. Sed
puer elegantissimus adstitit virgini, face
armatus. Is sive Amor sive Hymeneus
sanctior facile melioris Sponsi amore ac-
cendit, Jesu que ut nuberet, induxit. In-
tereâ creberrima oscula salutis auctori-
bus vinculis Alexandri fixit. Idem præ-
stitit monita ab Alexandro D. Petri vin-
culis. Mortui deinde pro Christo & Ale-
xander & pater; virgo longius supervixit,
utriusque heres virtutis. Ex Ferrario.

*Sit suavis & dulcis affectui tuo Domi-
nus JESUS contra malè utique dulces vitæ
carnalis illecebras, & vincat dulcedo dul-
cedinem quemadmodum clarus clarum ex-
pellit. Sit etiam fortis & constans amor
tuus, nec cedens terroribus, nec succumbens
laboribus. S. Bern. ferm. 20. in Cant.*